

ਸਿਵਲ ਫੁਟਕਲ

ਪ੍ਰੋਮ ਚੰਦ ਪੰਡਿਤ ਅਤੇ ਭੁਪਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਵਿੱਲੋ ਜੇ. ਜੇ.

ਮੇਸਰਸ ਪੰਜਾਬ ਕੋਪਰਾ ਕਰਸਿੰਗ ਆਇਲ ਮਿੱਲਜ਼, - ਪਟੀਸ਼ਨਰ

ਬਨਾਮ

ਪੰਜਾਬ ਆਇ ਦਾ ਰਾਜ, - ਉੱਤਰਦਾਤਾ

1972 ਦੀ ਸਿਵਲ ਰਿੱਟ ਨੰ. 3897 .

4 ਅਪ੍ਰੈਲ 1973

ਪੰਜਾਬ ਜਨਰਲ ਸੇਲਜ਼ ਟੈਕਸ (1948 ਦਾ XLV1 ਪੰਜਾਬ ਜਨਰਲ ਸੇਲਜ਼ ਟੈਕਸ (ਸੋਧ ਅਤੇ ਪ੍ਰਮਾਣਿਕਤਾ) ਐਕਟ (1973 ਦਾ ਬੀਮਾ) ਦੁਆਰਾ ਸੋਧਿਆ ਗਿਆ ਹੈ।

ਸੋਧ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 10 —ਕੀ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਅਨੁਛੇਦ 59(1)0 a nd (g) ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਹੈ —ਵਿਧਾਨ ਮੰਡਲ ਬੀ. ਪੀ. ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਪੂਰਵ-ਅਨੁਮਾਨੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਵਿਕਰੀ ਟੈਕਸ ਲਗਾਉਣ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦਿੰਦਾ ਹੈ—ਕੀ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਕਾਰਜਾਂ ਨੂੰ ਛੱਡ ਦਿੰਦਾ ਹੈ—ਟੈਕਸਿੰਗ ਕਾਨੂੰਨ - ਕੀ ਪੂਰਵ-ਸੰਬੰਧੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ-ਸੈਕਸ਼ਨ II(aaa), ਮੁਲਾਂਕਣ ਅਥਾਰਟੀ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਖਾਸ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਮੁਲਾਂਕਣਾਂ ਨੂੰ ਮੁੜ ਸੁਰਜੀਤ ਕਰਨ ਲਈ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦੇਣਾ-ਕੀ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ ਅਤਿ ਉਲੰਘਣਾ ਕਰਦਾ ਹੈ।

ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪੰਜਾਬ ਜਨਰਲ ਸੇਲਜ਼ ਟੈਕਸ (ਸੋਧ ਅਤੇ ਪ੍ਰਮਾਣਿਕਤਾ) ਐਕਟ, 1972 ਦੀ ਧਾਰਾ 10 ਭਾਰਤ ਦੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 19(I)(f) ਅਤੇ (g) ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਨਹੀਂ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਕਾਨੂੰਨ ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਨਾਗਰਿਕਾਂ ਦੇ ਜਾਇਦਾਦ ਹਾਸਲ ਕਰਨ, ਰੱਖਣ ਜਾਂ ਨਿਪਟਾਉਣ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਪੇਸ਼ੇ ਦਾ ਅਭਿਆਸ ਕਰਨ ਜਾਂ ਕੋਈ ਕਿੱਤਾ, ਵਪਾਰ ਜਾਂ ਕਾਰੋਬਾਰ ਕਰਨ ਦੇ ਬੁਨਿਆਦੀ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਵਿੱਚ ਦਖਲ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦਾ।

ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸੰਸ਼ੋਧਨ ਐਕਟ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਪੂਰਵ-ਅਨੁਮਾਨੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਵਿਕਰੀ-ਟੈਕਸ ਲਗਾਉਣ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਲਈ ਇਸ ਦੀ ਯੋਗਤਾ ਹੈ, ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਕਾਰਜਾਂ ਨੂੰ ਤਿਆਗਦਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਹ ਐਕਟ ਰਾਜ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਜਾਰੀ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਦਾ ਸਿਰਫ ਹਵਾਲਾ ਦੇਣ ਨਾਲ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਦੁਆਰਾ ਅਜਿਹੇ ਕਾਰਜਾਂ ਨੂੰ ਛੱਡਣ ਦਾ ਅਨੁਮਾਨ ਨਹੀਂ ਲਗਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਨਾ

ਹੀ ਇਹ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਹੀ ਹੈ। ਐਕਟ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਦੇ ਸਮੇਂ ਇਸਦਾ ਮਨ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਨੇ ਇਹ ਐਕਟ ਪਾਸ ਕਰਕੇ ਸਿਰਫ਼ ਆਪਣਾ ਇਰਾਦਾ ਸਪੱਸ਼ਟ ਕੀਤਾ ਹੈ ਅਤੇ ਪ੍ਰਿੰਸੀਪਲ ਐਕਟ ਵਿੱਚ ਇਸ ਦੇ ਇਰਾਦੇ ਬਾਰੇ ਪ੍ਰਗਟਾਈ ਕਮੀ ਨੂੰ ਦੂਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ।

ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਟੈਕਸਿੰਗ ਕਾਨੂੰਨ ਨੂੰ ਪੂਰਵ-ਅਨੁਮਾਨ ਨਾਲ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਜਿਸ ਕੋਲ ਸੰਭਾਵੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕਾਨੂੰਨ ਬਣਾਉਣ ਦੀ ਸਮਰੱਥਾ ਹੈ, ਉਸ ਨੂੰ ਵੀ ਪਿਛਾਖੜੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕਾਨੂੰਨ ਬਣਾਉਣ ਦੀ ਯੋਗਤਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੈ।

**Messrs Punjab Copra Crushing Oil Mills v. The State of Punjab, etc.
(Dhillon, J.)**

ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸੋਧ ਐਕਟ ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 11 (ਏਏਏ) ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਤੋਂ ਇਹ ਪ੍ਰਤੀਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕਿਸੇ ਵੀ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਖਾਸ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਮੁਲਾਂਕਣਾਂ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨ ਲਈ ਕੋਈ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਪੋਰਵਿਜ਼ਨ ਕੇਵਲ ਮੁਲਾਂਕਣ ਅਥਾਰਟੀ ਨੂੰ ਐਕਟ ਦੇ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕੀਤੇ ਗਏ ਮੁਲਾਂਕਣਾਂ ਜਾਂ ਮੁੜ-ਮੁਲਾਂਕਣ ਦੀ ਸਮੀਖਿਆ ਕਰਨ ਲਈ ਅਧਿਕਾਰਤ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜੋ ਇਸਦੇ ਅਨੁਕੂਲ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਇਹ ਵਿਵਸਥਾ ਮੁਲਾਂਕਣ ਅਥਾਰਟੀ ਨੂੰ ਪ੍ਰਮਾਣਿਤ ਐਕਟ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਅਨੁਰੂਪ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਕੀਤੇ ਗਏ ਮੁਲਾਂਕਣਾਂ ਨੂੰ ਲਿਆਉਣ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਦੇਣ ਲਈ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਜੋ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਰਾਜ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਦੀ ਯੋਗਤਾ ਦੇ ਅੰਦਰ ਹੈ। ਇਹ, ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ, ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਜਾਂ ਅਤਿਅੰਤ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਨਹੀਂ ਹੈ।

226 ਅਤੇ 227 ਦੇ ਅਧੀਨ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਕਿ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ ਦੀ ਇੱਕ ਰਿੱਟ ਜਾਂ ਕੋਈ ਹੋਰ ਢੁਕਵੀਂ ਰਿੱਟ, ਆਦੇਸ਼ ਜਾਂ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਜੋ ਉਸਨੇ **23 ਨਵੰਬਰ, 1972** ਦੇ ਨੋਟਿਸ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਲਈ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਹੈ (ਅੰਗ੍ਰੇਜ਼ੀ ਏ) ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ **2** ਅਤੇ ਸੋਧ ਦੁਆਰਾ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। **1972** ਦੇ ਆਰਡੀਨੈਂਸ ਨੰ, **2** ਨੂੰ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਉਲਟ ਕਰਾਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇ।

ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਵਲੋਂ ਐਡਵੋਕੇਟ ਸੀ .

ਜੇ.ਐਸ ਵਾਸੂ, ਐਡਵੋਕੇਟ-ਜਨਰਲ, ਪੰਜਾਬ, ਆਰ.ਕੇ. ਛਿੱਬਰ, ਐਡਵੋਕੇਟ ਅਤੇ ਐਸਕੇ ਸਿਆਲ, ਐਡਵੋਕੇਟ, ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਲਈ।

ਨਿਰਣਾ

ਢਿੱਲੋਂ , ਜੇ.- ਇਹ ਫੈਸਲਾ **1972** ਦਾ **3897**, **1972** ਦਾ **3945**, **1972** ਦਾ **3993**, **1972** ਦਾ **3994**, **1972** ਦਾ **4022**, **1972** ਦਾ **4044**, **1391** ਦਾ **1392**, **1392** ਦਾ **1392**, **1392** ਦਾ **1392** ਦਾ ਨਿਪਟਾਰਾ ਕਰੇਗਾ। **1973** , **1973** ਦੇ **28**, **1973** ਦੇ **29**, **1973** ਦੇ **79**, **1973** ਦੇ **79**, **1973** ਦੇ **80**, **1973** ਦੇ **81**, **1973** ਦੇ **82**, **1973** ਦੇ **83**, **1973** ਦੇ **90**, **1973** ਦੇ **97**, **1973** ਦੇ **98**, **791**, **791**, **79,31,791** **246** **1973** ਦੇ **164**, **1973** ਦੇ **164**, **1973** ਦੇ **297**, **1973** ਦੇ **360** ਅਤੇ **1973** ਦੇ **429**। ਪਟੀਸ਼ਨਰ **1973** ਦੀਆਂ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਨੰ: **164**, **297**, **306** ਅਤੇ **429** ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ, ਜਿੱਥੇ ਕੇਸਾਂ ਦਾ ਨਿਪਟਾਰਾ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ, ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਨੰ: **164**, **297**, **306** ਅਤੇ **429** ਆਫ **1973** ਵਿਚ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਸ਼ਰਾਬ ਦੀ ਵਿਕਰੀ ਦਾ ਕਾਰੋਬਾਰ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਡੀਲਰ ਹਨ। ਪੰਜਾਬ ਜਨਰਲ ਸੇਲਜ਼ ਟੈਕਸ ਐਕਟ, **1948** ਦੀ ਧਾਰਾ **4** (ਇੱਥੇ ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਐਕਟ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ) ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਧਾਰਾ **6** ਦੇ ਤਹਿਤ ਟੈਕਸ-ਮੁਕਤ ਘੋਸ਼ਿਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਮਾਲ ਦੇ ਇੱਕ ਸੌਦੇ ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ ਹਰ ਡੀਲਰ , ਜਿਸਦਾ ਕੁੱਲ ਕਾਰੋਬਾਰ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਣ ਤੋਂ ਤੁਰੰਤ ਪਹਿਲਾਂ ਦੇ ਸਾਲ ਦੌਰਾਨ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਐਕਟ, ਟੈਕਸਯੋਗ ਮਾਤਰਾ ਤੋਂ

ਵੱਧ, ਇਸ ਐਕਟ ਦੇ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਇਸ ਐਕਟ ਦੇ ਅਧੀਨ, ਟੈਕਸ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਲਈ ਜਵਾਬਦੇਹ ਹੋਵੇਗਾ। ਇਹ **1** ਮਈ, **1949** ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਹੋਇਆ। ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ **5** ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦੀ ਹੈ

ਇੱਕ ਡੀਲਰ ਦੁਆਰਾ ਅਦਾ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਵਿਕਰੀ ਟੈਕਸ ਦੀ ਦਰ। ਇਹ ਧਾਰਾ ਇਸ ਐਕਟ ਦੇ ਅਨੁਸੂਚੀ 'ਏ' ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਏ ਅਨੁਸਾਰ ਲਗਜ਼ਰੀ ਵਸਤਾਂ ਦੀ ਵਿਕਰੀ 'ਤੇ ਟੈਕਸ ਦੀ ਉੱਚ ਦਰ ਦਰਸਾਉਂਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਧਾਰਾ ਇਹ ਵਿਵਸਥਾ ਕਰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਦੁਆਰਾ ਅਜਿਹਾ ਕਰਨ ਦੇ ਆਪਣੇ ਇਰਾਦੇ ਬਾਰੇ **20** ਦਿਨਾਂ ਤੋਂ ਘੱਟ ਨਾ ਹੋਣ ਦਾ ਨੋਟਿਸ ਦੇਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਦੁਆਰਾ ਅਨੁਸੂਚੀ 'ਏ' ਵਿੱਚੋਂ ਆਈਟਮਾਂ ਨੂੰ ਸ਼ਾਮਲ ਜਾਂ ਹਟਾ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਐਕਟ ਦਾ ਸੈਕਸ਼ਨ **6** ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਕਿ ਅਨੁਸੂਚੀ 'ਬੀ' ਦੇ ਪਹਿਲੇ ਕਾਲਮ ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਸਮਾਨ ਦੀ ਵਿਕਰੀ 'ਤੇ ਸ਼ਰਤਾਂ ਅਤੇ ਅਪਵਾਦਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ, ਜੇਕਰ ਕੋਈ ਹੋਵੇ, ਦੂਜੇ ਕਾਲਮ ਵਿੱਚ ਸੰਬੰਧਿਤ ਇੰਦਰਾਜ਼ ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਨ, ਦੇ ਅਧੀਨ ਕੋਈ ਟੈਕਸ ਅਦਾ ਕਰਨ ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ। ਇਸ ਦਾ ਅਤੇ ਕੋਈ ਵੀ ਡੀਲਰ ਇਸ ਧਾਰਾ ਅਧੀਨ ਸਮੇਂ-ਸਮੇਂ 'ਤੇ ਟੈਕਸ-ਮੁਕਤ ਘੋਸ਼ਿਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਮਾਨ ਦੀ ਵਿਕਰੀ 'ਤੇ ਵਿਕਰੀ ਟੈਕਸ ਨਹੀਂ ਲਵੇਗਾ। ਇਸ ਸੈਕਸ਼ਨ ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ **2** ਅੱਗੇ ਇਹ ਉਪਬੰਧ ਕਰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ, ਅਜਿਹਾ ਕਰਨ ਦੇ ਆਪਣੇ ਇਰਾਦੇ ਬਾਰੇ ਅਧਿਸੂਚਨਾ ਦੁਆਰਾ ਘੱਟ ਤੋਂ ਘੱਟ ਵੀਹ ਦਿਨਾਂ ਦਾ ਨੋਟਿਸ ਦੇਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਅਨੁਸੂਚੀ 'ਬੀ' ਵਿੱਚੋਂ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਨੂੰ ਸ਼ਾਮਲ ਜਾਂ ਹਟਾ ਸਕਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਅਨੁਸੂਚੀ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਸੋਧਿਆ ਗਿਆ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਮੂਲ ਐਕਟ ਵਿੱਚ ਤੇਲ ਦੇ ਕੇਕ ਦੀ ਵਿਕਰੀ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਡੀਲਰਾਂ ਦੁਆਰਾ ਦਾਇਰ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਦੇ ਨਿਪਟਾਰੇ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ ਸਬੰਧਿਤ ਇੰਦਰਾਜ਼ਾਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ, ਤਿਆਰ ਕੀਤੇ ਅਨੁਸੂਚੀ 'ਬੀ' ਦੀਆਂ ਐਂਟਰੀਆਂ ਨੰ: **43** ਅਤੇ **44** ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਧਾਰਾ **6** ਦੇ ਅਧੀਨ, ਜੋ ਕਿ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹਨ: -

ਅਨੁਸੂਚੀ ਬੀ
(ਸੈਕਸ਼ਨ 6 ਦੇਖੋ)

1 2

43. ਤੇਲ ਦੇ ਕੇਕ.
44. ਖਾਦ।

ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਇਹ ਦੇਖਿਆ ਜਾਵੇਗਾ ਕਿ ਐਕਟ ਦੇ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਦੀ ਮਿਤੀ 'ਤੇ, ਤੇਲ ਦੇ ਕੇਕ ਅਤੇ ਖਾਦਾਂ ਨੂੰ ਵਿਕਰੀ ਟੈਕਸ ਤੋਂ ਛੋਟ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਨੰਬਰ **2183** ਈਟੀ (ਸੀਐਚ **1**)-**54/533**, ਮਿਤੀ **20** ਮਈ, **1955** ਦੁਆਰਾ, ਨੰਬਰ **54** 'ਤੇ ਇਕ ਹੋਰ ਐਂਟਰੀ, ਜੋ ਕਿ ਹੇਠਾਂ ਲਿਖਿਆ ਹੈ, ਜੋੜਿਆ ਗਿਆ ਸੀ: -

“ਹਰ ਕਿਸਮ ਦਾ ਚਾਰਾ (ਸੁੱਕਾ ਜਾਂ ਹਰਾ)”।

1958 ਦੇ ਐਕਟ ਨੰਬਰ **7** ਦੁਆਰਾ, ਐਂਟਰੀ ਨੰ. **43**, ਭਾਵ, ਆਇਲ ਕੇਕ ਨੂੰ ਅਨੁਸੂਚੀ 'ਬੀ' ਤੋਂ

**Messrs Punjab Copra Crushing Oil Mills v. The State of Punjab, etc.
(Dhillon, J.)**

ਹਟਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। **1958** ਦੇ ਐਕਟ ਨੰਬਰ **7** ਦੇ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਤੱਕ, ਉਥੇ

ਇਸ ਵਿਚ ਕੋਈ ਵਿਵਾਦ ਨਹੀਂ ਸੀ ਕਿ ਤੇਲ ਦੇ ਕੇਕ ਦੀ ਵਿਕਰੀ 'ਤੇ ਸੇਲ ਟੈਕਸ ਨਹੀਂ ਲਗਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਸੀ, ਪਰ ਜਦੋਂ **1958** ਵਿਚ ਇਹ ਐਂਟਰੀ ਰੱਦ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਤਾਂ ਡੀਲਰਾਂ ਨੇ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਸੀ ਕਿ ਆਇਲ ਕੇਕ ਐਂਟਰੀ ਨੰਬਰ **44** ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਐਂਟਰੀ ਨੰਬਰ **54** ਦੇ ਅਧੀਨ ਆਉਂਦੇ ਹਨ। ਸ਼ਡਿਊਲ ਬੀ ਦਾ, ਕਿਉਂਕਿ ਡੀਲਰਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਤੇਲ ਦੇ ਕੇਕ ਜਾਂ ਤਾਂ ਖਾਦ ਵਜੋਂ ਵਰਤੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਜਾਂ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਚਾਰੇ ਵਜੋਂ ਵਰਤਿਆ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਆਇਲ ਕੇਕ ਦੀ ਕੋਈ ਤੀਜੀ ਵਰਤੋਂ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਪਰ ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦਾ ਵਿਚਾਰ ਹੈ ਕਿ ਆਇਲ ਕੇਕ ਜਾਂ ਤਾਂ ਇੰਦਰਾਜ਼ ਨੰਬਰ **44**—'ਖਾਦ' ਜਾਂ ਐਂਟਰੀ ਨੰ. **54**— ਅਨੁਸੂਚੀ 'ਬੀ' ਦੇ 'ਚਾਰੇ' ਦੁਆਰਾ ਕਵਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ, ਅਤੇ, ਇਸ ਲਈ, ਤੇਲ ਦੇ ਕੇਕ ਦੀ ਵਿਕਰੀ 'ਤੇ ਵਿਕਰੀ ਟੈਕਸ ਲਗਾਉਣ ਯੋਗ ਸੀ। ਡੀਲਰਾਂ ਅਤੇ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਵਿਚਕਾਰ ਇਸ ਵਿਵਾਦ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ, ਆਖਰਕਾਰ ਇਹ ਮਾਮਲਾ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਮੈ. ਪੰਜਾਬ। ਕੋਪਰਾ. ਕਰਸਿੰਗ ਆਇਲ ਮਿੱਲਾਂ, ਜ਼ਲਦੂਰ ਬਨਾਮ ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਅਤੇ ਹੋਰ, (1), ਤੁਲੀ, ਜੋ ਦੁਆਰਾ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਤੇਲ ਦੇ ਕੇਕ ਖਾਦ ਅਤੇ ਚਾਰੇ ਦੇ ਦਾਇਰੇ ਵਿੱਚ ਆਉਂਦੇ ਹਨ, ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ, ਇਸ ਦੀ ਵਿਕਰੀ 'ਤੇ ਵਿਕਰੀ ਟੈਕਸ. ਤੇਲ ਦੇ ਕੇਕ ਲਾਉਣ ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਸਨ। ਇਸ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ, ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਨੇ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਨੰਬਰ **SO 51/PA 46/48/S** ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ। **6/Amd/71**, ਮਿਤੀ **15** ਨਵੰਬਰ, **1971**, ਟੈਕਸ-ਮੁਕਤ ਵਸਤੂਆਂ ਤੋਂ ਤੇਲ ਦੇ ਕੇਕ ਨੂੰ ਬਾਹਰ ਰੱਖਣ ਦਾ ਆਪਣਾ ਇਰਾਦਾ ਦੱਸਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਦੇ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਨ ਦੇ **20** ਦਿਨਾਂ ਦੀ ਮਿਆਦ ਦੇ ਅੰਦਰ ਇਤਰਾਜ਼ ਜਾਂ ਸੁਝਾਅ ਮੰਗਦਾ ਹੈ। ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ, - ਆਪਣੀ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਨੰਬਰ **„SO 3/PA 46/48/S ਦੁਆਰਾ / 6/Amd/72**, ਮਿਤੀ **18** ਜਨਵਰੀ, **1972**, ਅਨੁਸੂਚੀ 'ਬੀ' ਦੀਆਂ ਆਈਟਮਾਂ **44** ਅਤੇ **54** ਦੀਆਂ ਬਦਲੀਆਂ ਐਂਟਰੀਆਂ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ: -

"**44**. ਤੇਲ ਦੇ ਕੇਕ ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ ਖਾਦ.

(54) ਤੇਲ ਦੇ ਕੇਕ ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ ਹਰ ਕਿਸਮ ਦਾ (ਸੁੱਕਾ ਜਾਂ ਹਰਾ) ਚਾਰਾ।

ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਨੇ ਫਿਰ ਇੱਕ ਆਰਡੀਨੈਂਸ (1972 ਦਾ ਪੰਜਾਬ ਆਰਡੀਨੈਂਸ ਨੰਬਰ **2**) ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ, ਜਿਸ ਨੂੰ **1972** ਦਾ ਪੰਜਾਬ ਜਨਰਲ ਸੇਲਜ਼ ਟੈਕਸ (ਸੋਧ ਅਤੇ ਪ੍ਰਮਾਣਿਕਤਾ) ਆਰਡੀਨੈਂਸ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ **15** ਨਵੰਬਰ, **1972** ਨੂੰ ਪੰਜਾਬ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਗਜ਼ਟ (ਅਸਾਧਾਰਨ) ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤ ਹੋਇਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਆਰਡੀਨੈਂਸ ਰਾਹੀਂ ਪੰਜਾਬ ਜਨਰਲ ਸੇਲਜ਼ ਟੈਕਸ ਐਕਟ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਸੋਧ, **18** ਜਨਵਰੀ, **1972** ਨੂੰ ਆਈਟਮ ਨੰਬਰ **44** ਅਤੇ **54** ਵਿੱਚ ਆਇਲ ਕੇਕ 'ਤੇ ਸੇਲਜ਼ ਟੈਕਸ ਵਸੂਲਣ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੋਧ ਨੂੰ ਪਿਛਲਾ ਪ੍ਰਭਾਵ ਦਿੰਦੇ ਹੋਏ। . ਇਸ ਆਰਡੀਨੈਂਸ ਨੂੰ ਪੰਜਾਬ ਜਨਰਲ ਸੇਲਜ਼ ਟੈਕਸ (ਸੋਧ ਅਤੇ ਪ੍ਰਮਾਣਿਕਤਾ) ਐਕਟ, **1972** ਦੇ ਨਾਮ ਨਾਲ ਇੱਕ ਐਕਟ ਦੁਆਰਾ ਬਦਲਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਜੋ ਕਿ ਐਕਟ ਆਇਆ ਸੀ।

(1) **4** ਅਗਸਤ, **1971** ਨੂੰ **1970** ਦੇ ਸੀ.ਡਬਲਿਊ. ਨੰਬਰ **734** ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ।

4 ਜਨਵਰੀ, 1973 ਨੂੰ 1973 ਦੇ ਐਕਟ ਨੰਬਰ 3 ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕੰਮ ਕੀਤਾ ਗਿਆ। ਇਸ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 10 ਹੇਠ ਲਿਖੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਵਿੱਚ ਹੈ: -

“10(1) ਅਧਿਸੂਚਨਾ ਨੰ. SO 7/PA 46/48/S ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਿੰਸੀਪਲ ਐਕਟ ਦੀਆਂ ਅਨੁਸੂਚੀਆਂ A ਅਤੇ B ਵਿੱਚ ਕੀਤੀਆਂ ਸੋਧਾਂ 5/71, ਮਿਤੀ 15 ਫਰਵਰੀ, 1971, ਅਤੇ ਨੰ. SO 8/PA 46/48/S. 6/71, ਮਿਤੀ 15 ਫਰਵਰੀ, 1971, ਕ੍ਰਮਵਾਰ, 18 ਜੁਲਾਈ, 1967 ਨੂੰ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਣ ਵਾਲੇ ਅਤੇ 14 ਫਰਵਰੀ, 1971 ਨੂੰ ਖਤਮ ਹੋਣ ਵਾਲੀ ਮਿਆਦ ਦੇ ਦੌਰਾਨ ਲਾਗੂ ਮੰਨਿਆ ਜਾਵੇਗਾ, ਅਤੇ ਅਨੁਸੂਚੀ ਬੀ ਵਿੱਚ ਸੋਧ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਸੂਚਨਾ ਨੰ. SO 3/PA 46/48/S. 6/Amd/72, ਮਿਤੀ 18 ਜਨਵਰੀ, 1972, ਨੂੰ ਪ੍ਰਿੰਸੀਪਲ ਐਕਟ ਦੇ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਣ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਲਾਗੂ ਮੰਨਿਆ ਜਾਵੇਗਾ।

(2) ਕਿਸੇ ਅਦਾਲਤ ਜਾਂ ਹੋਰ ਅਥਾਰਟੀ ਦੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਫੈਸਲੇ, ਫ਼ਰਮਾਨ ਜਾਂ ਆਦੇਸ਼ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ, ਕੋਈ ਵੀ ਟੈਕਸ ਲਗਾਇਆ ਗਿਆ ਜਾਂ ਇਕੱਠਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਜਾਂ ਇਸ ਦੀ ਵਿਕਰੀ 'ਤੇ ਲਗਾਇਆ ਗਿਆ ਜਾਂ ਇਕੱਠਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ-

(i) **18 ਜੁਲਾਈ, 1967 ਨੂੰ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਣ ਵਾਲੀ ਮਿਆਦ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ, ਪੰਜਾਬ ਆਬਕਾਰੀ ਸ਼ਰਾਬ ਪਰਿਭਾਸ਼ਾ, 1954 ਦੇ ਪੈਰਾ 2 ਦੇ ਉਪ-ਪੈਰਾ (2) ਵਿੱਚ ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ ਵਿਦੇਸ਼ੀ ਸ਼ਰਾਬ ਫਰਵਰੀ, 1971, ਨੂੰ ਸਾਰੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ ਮੰਨਿਆ ਜਾਵੇਗਾ ਅਤੇ ਹਮੇਸ਼ਾ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਵਸੂਲਿਆ ਜਾਂ ਇਕੱਠਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਨੰ. SO 7/PA 46/48/S. 5/71, ਮਿਤੀ 15 ਫਰਵਰੀ, 1971, ਅਤੇ ਨੰ. SO 8/PA 46/48/S. 6/71, ਮਿਤੀ 15 ਫਰਵਰੀ, 1971, ਉਪਰੋਕਤ ਸਮੇਂ ਦੌਰਾਨ ਲਾਗੂ ਸਨ; ਅਤੇ**

(ii) **18 ਜਨਵਰੀ, 1972 ਦੀ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਨੰਬਰ SO 3/PA 46/48/S, 6/Amd/72, ਜਾਰੀ ਹੋਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਮੇਂ ਪ੍ਰਿੰਸੀਪਲ ਐਕਟ ਦੇ ਅਧੀਨ ਤੇਲ ਦੇ ਕੇਕ, ਸਾਰੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ ਮੰਨਿਆ ਜਾਵੇਗਾ ਅਤੇ ਹਮੇਸ਼ਾ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਵਸੂਲਿਆ ਜਾਂ ਇਕੱਠਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਪਰੋਕਤ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਉਦੋਂ ਲਾਗੂ ਸੀ ਜਦੋਂ ਅਜਿਹਾ ਟੈਕਸ ਲਗਾਇਆ ਜਾਂ ਇਕੱਠਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ;**

ਅਤੇ ਉਸ ਅਨੁਸਾਰ-

- (a) ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਅਦਾ ਕੀਤੇ ਗਏ ਕਿਸੇ ਵੀ ਟੈਕਸ ਦੀ ਵਾਪਸੀ ਲਈ ਕਿਸੇ ਵੀ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਮੁਕੱਦਮਾ ਜਾਂ ਹੋਰ ਕਾਰਵਾਈ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇਗੀ ਜਾਂ ਜਾਰੀ ਨਹੀਂ ਰੱਖੀ ਜਾਵੇਗੀ ;
- (b) ਕੋਈ ਵੀ ਅਦਾਲਤ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਅਦਾ ਕੀਤੇ ਗਏ ਕਿਸੇ ਵੀ ਟੈਕਸ ਦੀ ਵਾਪਸੀ ਦਾ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦੇਣ ਵਾਲਾ ਕੋਈ ਹੁਕਮ ਜਾਂ ਆਦੇਸ਼ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਕਰੇਗੀ;
- (c) **18 ਜੁਲਾਈ, 1967 ਨੂੰ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਣ ਵਾਲੇ ਅਤੇ 14 ਫਰਵਰੀ, 1971 ਦੇ ਦਿਨ ਦੇ ਨਾਲ ਖਤਮ ਹੋਣ ਵਾਲੀ ਮਿਆਦ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਵਿਦੇਸ਼ੀ ਸ਼ਰਾਬ 'ਤੇ ਲਗਾਇਆ ਗਿਆ ਕੋਈ ਵੀ ਟੈਕਸ, ਅਤੇ ਕੰਮ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਕਿਸੇ ਵੀ ਮਿਆਦ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਤੇਲ ਦੇ ਕੇਕ 'ਤੇ**

**Messrs Punjab Copra Crushing Oil Mills v. The State of Punjab, etc.
(Dhillon, J.)**

ਲਗਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਪ੍ਰਿੰਸੀਪਲ ਐਕਟ ਦੀ, ਪਰ ਇਕੱਠੀ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ, ਪ੍ਰਿੰਸੀਪਲ ਐਕਟ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੇ ਗਏ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਵਸੂਲੀ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ; ਅਤੇ

- (d) **18** ਜੁਲਾਈ, **1967** ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਵਾਲੀ ਮਿਆਦ, ਅਤੇ ਫਰਵਰੀ, **1971** ਦੇ **14** ਵੇਂ ਦਿਨ, ਜਾਂ ਪ੍ਰਿੰਸੀਪਲ ਐਕਟ ਦੇ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਕਿਸੇ ਵੀ ਅਵਧੀ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਤੇਲ ਦੇ ਕੇਕ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਵਿਦੇਸ਼ੀ ਸ਼ਰਾਬ 'ਤੇ ਬਕਾਇਆ ਕੋਈ ਟੈਕਸ, ਪਰ ਮੁਲਾਂਕਣ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ, ਇਸ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀਮਾ ਦੀ ਮਿਆਦ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ, ਪ੍ਰਿੰਸੀਪਲ ਐਕਟ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੇ ਗਏ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਮੁਲਾਂਕਣ ਅਤੇ ਇਕੱਤਰ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।
- (3) ਸ਼ੀਕਿਆਂ ਦੇ ਨਿਪਟਾਰੇ ਲਈ, ਇਹ ਘੋਸ਼ਣਾ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਉਪ-ਧਾਰਾ (1) ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਵੀ ਚੀਜ਼ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਰੋਕਦਾ ਨਹੀਂ ਸਮਝਿਆ ਜਾਵੇਗਾ-
- (a) ਅਜਿਹੇ ਟੈਕਸ ਦੇ ਮੁਲਾਂਕਣ, ਪੁਨਰ-ਮੁਲਾਂਕਣ, ਉਗਰਾਹੀ ਜਾਂ ਉਗਰਾਹੀ ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪ੍ਰਿੰਸੀਪਲ ਐਕਟ ਅਤੇ ਇਸ ਦੇ ਅਧੀਨ ਬਣਾਏ ਗਏ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਸਵਾਲ ਪੁੱਛਣ ਤੋਂ ;
- (b) ਸੋਧ ਅਤੇ ਪ੍ਰਮਾਣਿਕਤਾ) ਐਕਟ, **1972** ਦੁਆਰਾ ਸੋਧੇ ਗਏ ਪ੍ਰਿੰਸੀਪਲ ਐਕਟ ਦੇ ਤਹਿਤ ਉਸ ਵੱਲੋਂ ਅਦਾ ਕੀਤੇ ਗਏ ਕਿਸੇ ਵੀ ਟੈਕਸ ਦੀ ਵਾਪਸੀ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰਨ ਤੋਂ।

ਸਾਰੀਆਂ ਰਿੱਠ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਵਿੱਚ ਪਟੀਸ਼ਨਰਾਂ ਨੇ **1972** ਦੇ ਆਰਡੀਨੈਂਸ ਨੰਬਰ **2** ਅਤੇ **1973** ਦੇ ਪੰਜਾਬ ਐਕਟ ਨੰ: **3** ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੱਤੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਹੈ ਕਿ ਉਕਤ ਕਾਨੂੰਨ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਉਲਟ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਧਾਰਾ **19 (1)** (ਐਫ) ਅਤੇ (ਜੀ) ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਭਾਰਤ ਦੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਰਾਜ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਨੇ ਪੰਜਾਬ ਜਨਰਲ ਸੇਲਜ਼ ਟੈਕਸ ਐਕਟ ਵਿੱਚ ਸੋਧ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਆਪਣਾ ਮਨ ਨਾ ਲਾ ਕੇ, ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਕਾਰਜਾਂ ਨੂੰ ਤਿਆਗ ਦਿੱਤਾ।

(2) ਰਾਜ ਦੀ ਸਰਕਾਰ ਦਾ ਮਤਾ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਤੇਲ ਦੇ ਕੇਕ ਦੀ ਵਿਕਰੀ ਸੇਲ-ਟੈਕਸ ਤੋਂ ਪ੍ਰਭਾਵੀ ਸੀ; **19** ਅਪ੍ਰੈਲ, **1958**, ਜਦੋਂ ਆਇਲ ਕੇਕ ਬਾਰੇ ਐਂਟਰੀ ਨੰ: **43** ਨੂੰ ਐਕਟ ਦੀ ਅਨੁਸੂਚੀ 'ਬੀ' ਵਿੱਚੋਂ ਹਟਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਰਹੀ ਹੈ ਕਿ ਹਰ ਸਮੇਂ ਰਾਜ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਸੀ ਕਿ ਸ

ਤੇਲ ਦੇ ਕੇਕ ਨੂੰ ਵਿਕਰੀ ਟੈਕਸ ਦੇ ਭੁਗਤਾਨ ਤੋਂ ਛੋਟ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਉਹ ਨਾ ਤਾਂ ਖਾਦ ਹਨ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਚਾਰਾ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਐਕਟ ਦੇ ਅਨੁਸੂਚੀ 'ਬੀ' ਦੀ ਐਂਟਰੀ ਨੰ. **44** ਜਾਂ ਐਂਟਰੀ ਨੰ. **54** ਦੇ ਅਧੀਨ ਨਹੀਂ ਆਉਂਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਤੇਲ ਦੇ ਕੇਕ ਦੀ ਵਿਕਰੀ ਨਾਲ ਕੰਮ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਡੀਲਰਾਂ ਤੋਂ ਵਿਕਰੀ ਟੈਕਸ ਜਾਇਜ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਵਸੂਲ ਰਹੀ ਸੀ ਅਤੇ ਇਕੱਠੀ ਕਰ ਰਹੀ ਸੀ ਅਤੇ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਨੂੰ ਸੰਭਾਵੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਅਤੇ ਸੰਭਾਵੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕਾਨੂੰਨ ਬਣਾਉਣ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਮਿਲੀ ਹੈ, ਜਿਸ ਨਾਲ ਇਸ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਪ੍ਰਭਾਵ ਨੂੰ ਦੂਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ **M/s. ਪੰਜਾਬ ਕੋਰ. ਕਰਸਿੰਗ ਆਇਲ ਮਿਲਜ਼ ਕੋਸ (1) (ਸੁਪਰਾ)**, ਅਤੇ, ਇਸ ਲਈ, ਇਹ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ

ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਨਾ ਤਾਂ ਸੋਧ ਅਤੇ ਪ੍ਰਮਾਣਿਕਤਾ, ਐਕਟ, 1972, ਉੱਪਰ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 19(1) (ਐਫ) ਅਤੇ (ਜੀ) ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਭਾਰਤ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਇਸ ਦਲੀਲ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਯੋਗਤਾ ਹੈ ਕਿ ਰਾਜ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਨੇ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਆਪਣਾ ਕੰਮ ਤਿਆਗ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਐਕਟ ਨੂੰ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਰੱਦ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਨੇ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਕੰਮ ਕੀਤੇ ਅਤੇ ਉਕਤ ਐਕਟ ਪਾਸ ਕਰਨ ਵੇਲੇ ਆਪਣੇ ਮਨ ਵਿੱਚ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ।

(3) ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਐਕਟ ਦੇ ਅਨੁਸੂਚੀ A & B ਵਿੱਚ ਇੰਦਰਾਜਾਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ, ਸੰਖੇਪ ਇਤਿਹਾਸ ਨੂੰ ਉਚਿਤ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। 20 ਸਤੰਬਰ, 1966 (36) ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਐਕਟ ਦੀ ਅਨੁਸੂਚੀ 'ਬੀ' ਦੀ ਆਈਟਮ ਨੰ: 37 'ਤੇ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ ਨੇ ਭਾਰਤੀ ਬਣੀ ਵਿਦੇਸ਼ੀ ਸ਼ਰਾਬ ਨੂੰ ਵਿਕਰੀ ਟੈਕਸ ਤੋਂ ਛੋਟ ਦਿੱਤੀ ਸੀ। 20 ਸਤੰਬਰ, 1966 ਨੂੰ, ਪੰਜਾਬ ਸਰਕਾਰ ਨੇ ਦੋ ਨੋਟ ਜਾਰੀ ਕੀਤੇ। ਪ੍ਰਿੰਸੀਪਲ ਐਕਟ ਦੀਆਂ ਅਨੁਸੂਚੀਆਂ 'ਏ' ਅਤੇ 'ਬੀ' ਵਿੱਚ ਸੋਧ ਕਰਨ ਵਾਲੀਆਂ ਸੂਚਨਾਵਾਂ। ਉਕਤ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਨੰ. SO 212-PA-46/48-S-6/66 ਅਤੇ ਨੰ. SO 213/PA/46/48-S-6/66, ਮਿਤੀ 30 ਸਤੰਬਰ, 1966, ਪੰਜਾਬ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਗਜ਼ਟ (ਅਸਾਧਾਰਨ), ਮਿਤੀ 1 ਅਕਤੂਬਰ, 1966 ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ, ਅਤੇ ਅਨੁਸੂਚੀ ਵਿੱਚ ਸੋਧ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਸੀ: -

f

ਅਨੁਸੂਚੀ 'ਏ'।—ਐਂਟਰੀ (23) ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਉਕਤ ਅਨੁਸੂਚੀ ਵਿੱਚ, < ਨਿਮਨਲਿਖਤ ਨਵੀਂ ਐਂਟਰੀ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇਗੀ, ਅਰਥਾਤ: —

(24) ਸ਼ਰਾਬ (ਵਿਦੇਸ਼ੀ ਸ਼ਰਾਬ ਅਤੇ ਭਾਰਤੀ ਬਣੀ ਵਿਦੇਸ਼ੀ ਸ਼ਰਾਬ) ”।

“ਅਨੁਸੂਚੀ 'ਬੀ'।—ਆਈਟਮ 37 ਦੀ ਉਕਤ ਅਨੁਸੂਚੀ ਵਿੱਚ, ਕਾਲਮ I ਵਿੱਚ “ਮਾਲ” ਸ਼ਬਦ ਤੋਂ ਬਾਅਦ “ਭਾਰਤੀ ਬਣੀ ਵਿਦੇਸ਼ੀ ਸ਼ਰਾਬ ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ” ਸ਼ਬਦ ਪਾਏ ਜਾਣਗੇ।

(4) ਇਹਨਾਂ ਸੋਧਾਂ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ, ਸ਼ਰਾਬ (ਵਿਦੇਸ਼ੀ ਸ਼ਰਾਬ ਅਤੇ ਭਾਰਤੀ ਬਣੀ ਵਿਦੇਸ਼ੀ ਸ਼ਰਾਬ) ਦੀ ਵਿਕਰੀ 'ਤੇ 10 ਪ੍ਰਤੀਸ਼ਤ ਦੀ ਦਰ ਨਾਲ ਵਿਕਰੀ ਟੈਕਸ ਅਦਾ ਕਰਨ ਯੋਗ ਸੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਸ ਵਸਤੂ ਨੂੰ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।

ਅਨੁਸੂਚੀ 'ਏ' ਨੂੰ ਲਗਜ਼ਰੀ ਵਸਤੂਆਂ ਵਜੋਂ 6 ਮਾਰਚ, 1967 ਨੂੰ, ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਨੇ ਆਪਣੇ ਇਰਾਦੇ ਨੂੰ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਿਤ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਦੋ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨਾਂ ਨੰ. SO 20/PA-46/48/S-5/67 ਅਤੇ SO 21/PA-46/48/S-5/67 ਨੂੰ ਦੁਬਾਰਾ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ। ਐਕਟ ਦੀਆਂ ਅਨੁਸੂਚੀਆਂ 'ਏ' ਅਤੇ 'ਬੀ' ਵਿੱਚ ਉਪਰੋਕਤ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤੀਆਂ ਆਈਟਮਾਂ ਬਾਰੇ ਸੋਧ ਦਾ ਪ੍ਰਸਤਾਵ। ਪ੍ਰਸਤਾਵ ਐਕਟ ਦੇ ਅਨੁਸੂਚੀ 'ਏ' ਵਿੱਚ ਆਈਟਮ ਨੰਬਰ 24 ਨੂੰ ਬਦਲਣਾ ਸੀ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ: -

“ਪੰਜਾਬ ਐਕਸਾਈਜ਼ ਪਰਿਭਾਸ਼ਾ, 1954 ਦੇ ਪੈਰਾ 2 ਦੇ ਉਪ-ਪੈਰਾ (2) ਵਿੱਚ ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ ਵਿਦੇਸ਼ੀ ਸ਼ਰਾਬ”।

Messrs Punjab Copra Crushing Oil Mills v. The State of Punjab, etc.
(Dhillon, J.)

ਅਨੁਸੂਚੀ 'ਬੀ' ਵਿੱਚ ਐਂਟਰੀ 37 ਵਿੱਚ ਸੋਧ ਕਰਨ ਦਾ ਪ੍ਰਸਤਾਵ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਸੀ: -

“ਪੰਜਾਬ ਆਬਕਾਰੀ ਸ਼ਰਾਬ ਪਰਿਭਾਸ਼ਾ, 1954 ਦੇ ਪੈਰਾ 2 ਦੇ ਉਪ-ਪੈਰਾ (2) ਵਿੱਚ ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ ਕੀਤੇ ਅਨੁਸਾਰ ਵਿਦੇਸ਼ੀ ਸ਼ਰਾਬ ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ ਸਾਰੀਆਂ ਵਸਤਾਂ, ਜਿਸ ਉੱਤੇ ਪੰਜਾਬ ਆਬਕਾਰੀ ਐਕਟ, 1914, ਜਾਂ ਅਫੀਮ ਐਕਟ ਅਧੀਨ ਡਿਊਟੀ ਲਗਾਈ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਜਾਂ ਲਗਾਈ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ, 1878”

(5) ਇਹ ਇਸ਼ਾਰਾ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਕਤ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨਾਂ ਨੂੰ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਿੰਸੀਪਲ ਐਕਟ ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 5 ਅਤੇ 6 ਦੇ ਤਹਿਤ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਤਾਂ ਜੋ ਉਕਤ ਅਨੁਸੂਚੀਆਂ ਵਿੱਚ ਸੋਧ ਕਰਨ ਦੇ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਇਰਾਦੇ ਬਾਰੇ ਸਾਰੇ ਸਬੰਧਤਾਂ ਨੂੰ ਨੋਟਿਸ ਦਿੱਤਾ ਜਾ ਸਕੇ। ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਨੇ ਤਿੰਨ ਮਹੀਨਿਆਂ ਦੀ ਮਿਆਦ ਖਤਮ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਫਿਰ 18 ਜੁਲਾਈ, 1967 ਨੂੰ ਅਨੁਸੂਚੀ 'ਏ' ਵਿੱਚ ਆਈਟਮ ਨੰਬਰ 24 ਅਤੇ ਅਨੁਸੂਚੀ 'ਬੀ' ਵਿੱਚ ਆਈਟਮ ਨੰਬਰ 37 ਵਿੱਚ ਸੋਧ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਅੰਤਿਮ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ। ਆਈਟਮ ਨੰਬਰ 24 ਲਈ ਅਨੁਸੂਚੀ 'ਏ' ਵਿੱਚ, ਹੇਠ ਲਿਖੀ ਆਈਟਮ ਨੂੰ ਬਦਲਣ ਦਾ ਆਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ: -

"24. ਵਿਦੇਸ਼ੀ ਸ਼ਰਾਬ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਪੰਜਾਬ ਆਬਕਾਰੀ ਸ਼ਰਾਬ ਪਰਿਭਾਸ਼ਾ, 1954 ਦੇ ਪੈਰਾ ਗ੍ਰਾਫ 2 ਦੇ ਉਪ-ਪੈਰਾ (2) (ਏ) ਵਿੱਚ ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ।

(6) ਅਨੁਸੂਚੀ 'ਬੀ' ਵਿੱਚ, ਆਈਟਮ ਨੰ. 37 ਲਈ, ਹੇਠਾਂ ਬਦਲਿਆ ਗਿਆ ਸੀ :-

"37. ਸਾਰੀਆਂ ਵਸਤਾਂ, ਵਿਦੇਸ਼ੀ ਸ਼ਰਾਬ ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਪ-ਪੈਰਾ (2) (ਏ) ਓਫ਼ ਟਿਊਨਿੰਗ 22 of the Punjab Excise Liquor Definitions, 1954 ਵਿੱਚ ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਜਿਸ 'ਤੇ ਪੰਜਾਬ ਆਬਕਾਰੀ ਐਕਟ, 1914, ਜਾਂ ਅਫੀਮ, ਐਕਟ, 1878 ਅਧੀਨ ਡਿਊਟੀ ਲਗਾਈ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਜਾਂ ਲਗਾਈ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ। "

(7) ਇੱਥੇ ਇਹ ਦੱਸਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ 'ਵਿਦੇਸ਼ੀ ਸ਼ਰਾਬ' ਨੂੰ ਪੰਜਾਬ ਲਿਕਰ ਪਰਿਭਾਸ਼ਾ, 1954 ਵਿੱਚ ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹੈ: -

(2) 'ਵਿਦੇਸ਼ੀ ਸ਼ਰਾਬ', ਮਤਲਬ-

- ਸਮੁੰਦਰ ਦੁਆਰਾ ਭਾਰਤ ਵਿੱਚ ਦਰਾਮਦ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸਾਰੀ ਸ਼ਰਾਬ (ਰੈਕਟੀ ਫਾਈਡ ਸਪਿਰਿਟ, ਡੀਨੋਚਰਡ ਸਪਿਰਿਟ ਅਤੇ ਪਰਫਿਊਮਡ ਸਪਿਰਿਟ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ) ਜਿਸ 'ਤੇ ਭਾਰਤੀ ਟੈਰਿਫ ਐਕਟ (1894 ਦੇ VIII) ਜਾਂ ਸਮੁੰਦਰੀ ਕਸਟਮਜ਼ ਐਕਟ, 1878 ਦੇ ਤਹਿਤ ਕਸਟਮ ਡਿਊਟੀ ਲਗਾਈ ਜਾਂਦੀ ਹੈ।
- ਭਾਰਤ ਵਿੱਚ ਨਿਰਮਿਤ ਸਾਰੀਆਂ ਸ਼ਰਾਬ (ਰੈਕਟੀਫਾਈਡ ਸਪਿਰਿਟ, ਡੀਨੋਚਰਡ ਸਪਿਰਿਟ ਅਤੇ ਪਰਫਿਊਮਡ ਸਪਿਰਿਟ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ) ਜਿਸ 'ਤੇ ਦੇਸੀ ਸ਼ਰਾਬ 'ਤੇ ਲਗਾਈ ਗਈ ਦਰ ਨਾਲੋਂ ਵੱਧ ਦਰ 'ਤੇ ਡਿਊਟੀ ਲਗਾਈ ਜਾਂਦੀ ਹੈ;
- ਸਾਰੀਆਂ ਬੀਅਰ (ਏਲ ਪਿਓਰ ਅਤੇ ਸਮੇਤ) ਭਾਰਤ ਜਾਂ ਵਿਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਨਿਰਮਿਤ; ਅਤੇ
- ਸਿਰਫ ਅਲਕੋਹਲ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਸਾਮੱਗਰੀ ਨੂੰ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ ਫਰਮੈਂਟੇਸ਼ਨ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੁਆਰਾ ਸ਼ੁੱਧ ਸੁੱਕੇ ਅੰਗੂਰਾਂ ਤੋਂ ਤਿਆਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸਾਰੀ ਪਵਿੱਤਰ ਵਾਈਨ।

(8) **18** ਜੁਲਾਈ, **1367** ਨੂੰ ਉਪਰੋਕਤ ਦਰਸਾਏ ਸ਼ਡਿਊਲ 'ਏ' ਅਤੇ 'ਬੀ' ਵਿੱਚ ਕੀਤੀਆਂ ਐਂਟਰੀਆਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਮੋਟ ਕਰੋ, ਇਹ ਪ੍ਰਤੀਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸੇਲਜ਼ ਟੈਕਸ ਸਿਰਫ ਭਾਰਤ ਵਿੱਚ ਦਰਾਮਦ ਕੀਤੀਆਂ ਵਿਦੇਸ਼ੀ ਸ਼ਰਾਬਾਂ 'ਤੇ ਲਗਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਸੁਧਾਰੀ ਭਾਵਨਾ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਵਿਕ੍ਰਿਤ ਆਤਮਾ ਅਤੇ ਪਰਫਿਊਮਡ ਸਪਿਰਿਟ, ਜਿਸ 'ਤੇ ਭਾਰਤੀ ਟੈਰਿਫ ਐਕਟ (**1894** ਦੇ **VIII**) ਜਾਂ ਸਮੁੰਦਰੀ ਕਸਟਮਜ਼ ਐਕਟ, **1878** ਦੇ ਤਹਿਤ ਕਸਟਮ ਡਿਊਟੀ ਲਗਾਈ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਭਾਰਤੀ ਬਣੀ ਵਿਦੇਸ਼ੀ ਸ਼ਰਾਬ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਬੀਅਰ ਅਤੇ ਸਾਰੀਆਂ ਪਵਿੱਤਰ ਵਾਈਨ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਪ ਧਾਰਾਵਾਂ (ਬੀ) ਵਿੱਚ ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ ਹੈ।, (c) ਅਤੇ (d) ਪੁਨ ਜਬ ਲਿਕਰ ਪਰਿਭਾਸ਼ਾ, **1954** ਦੇ ਪੈਰਾ **2** ਦੇ ਉਪ-ਪੈਰਾ (**2**) ਦਾ ਸੇਲਜ਼ ਟੈਕਸ ਲਗਾਉਣ ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਉਪਰੋਕਤ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨਾਂ ਨੂੰ ਪੜ੍ਹਨ ਤੋਂ ਪਤਾ ਲੱਗਦਾ ਹੈ। **18** ਜੁਲਾਈ, **1967** ਨੂੰ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਜਾਰੀ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਇੱਕ ਕਲੈਰੀਕਲ ਗਲਤੀ ਹੋ ਗਈ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਪੰਜਾਬ ਸ਼ਰਾਬ ਪਰਿਭਾਸ਼ਾ, **1954** ਦੇ ਪੈਰਾ **2** ਦੇ ਉਪ-ਪੈਰਾ (**2**) ਨੂੰ ਪ੍ਰਿੰਟ ਕਰਨ ਦੀ ਬਜਾਏ, ਉੱਪਰ ਦੱਸੇ ਗਏ ਅਨੁਸੂਚੀ ਏ ਅਤੇ ਬੀ ਵਿੱਚ ਸੋਧਾਂ, ਅਣਜਾਣੇ ਵਿੱਚ ਪੰਜਾਬ ਲਿਕਰ ਪਰਿਭਾਸ਼ਾ, **1954** ਦੇ ਪੈਰਾ **2** ਦੇ **2(ਏ)** ਦਾ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਦਾ ਰਾਜ ਵੱਲੋਂ ਵਿਰੋਧ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ! ਸਰਕਾਰ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਪੰਜਾਬ ਆਬਕਾਰੀ ਸ਼ਰਾਬ ਪਰਿਭਾਸ਼ਾ, **1954** ਦੇ ਪੈਰਾ **2** ਦੇ ਉਪ-ਪੈਰਾ (**2**)**1** ਦੇ ਨਾਲ ਛਾਪਿਆ ਗਿਆ ਸ਼ਬਦ (ਏ), ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉੱਪਰ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤੀਆਂ ਸੋਧੀਆਂ ਅਨੁਸੂਚੀਆਂ **A** ਅਤੇ **B** ਵਿੱਚ ਛਾਪਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਅਸਲੀਅਤ, ਲੋੜ ਤੋਂ ਵੱਧ ਅਤੇ ਸਰਕਾਰ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਵਿਦੇਸ਼ੀ ਸ਼ਰਾਬ ਦੀ ਵਿਕਰੀ 'ਤੇ ਵਿਕਰੀ ਟੈਕਸ ਲਗਾਉਣ ਦਾ ਸੀ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਪੰਜਾਬ ਲਿਕਰ ਡੈਵੀਨੇਸ਼ਨ, **1954** ਦੇ ਪੈਰਾ **2** ਦੇ ਉਪ-ਪੈਰਾ (**2**) ਵਿੱਚ ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਸ ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਲਈ, ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਨੇ ਦੋ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਜਾਰੀ ਕੀਤੇ, ਮਿਤੀ **11** ਅਗਸਤ, **1967**, ਮਿਤੀ **18** ਜੁਲਾਈ, **1967** ਦੀਆਂ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨਾਂ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਟਾਈਪੋਗ੍ਰਾਫਿਕਲ ਗਲਤੀ ਨੂੰ ਠੀਕ ਕਰਨ ਲਈ ਇੱਕ ਸੁਧਾਰ ਹੋਣ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਉਕਤ ਸੂਚਨਾਵਾਂ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਪ੍ਰਭਾਵ ਲਈ ਸਨ: -

ਉਸ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਦੁਆਰਾ ਬਦਲੀ ਗਈ ਆਈਟਮ (**24**) ਦੀ ਪਹਿਲੀ ਲਾਈਨ ਵਿੱਚ ਅੱਖਰ ਅਤੇ ਬਰੈਕਟਸ **1 (a)** ਨੂੰ ਛੱਡ ਦਿਓ" ਅਤੇ "ਉਸ ਸੂਚਨਾ ਦੁਆਰਾ ਬਦਲੀ ਗਈ ਆਈਟਮ **37** ਦੀ ਦੂਜੀ ਲਾਈਨ ਵਿੱਚ ਅੱਖਰ ਅਤੇ ਬਰੈਕਟਸ '(a)' ਨੂੰ ਛੱਡ ਦਿਓ "।

ਹਾਲਾਂਕਿ, ਕਿਉਂਕਿ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਇਹ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਇੱਕ ਟਾਈਪੋਗ੍ਰਾਫਿਕਲ ਗਲਤੀ ਨੂੰ ਸੁਧਾਰਨ ਲਈ ਜਾਰੀ ਕੀਤੇ ਜਾ ਰਹੇ ਸਨ, ਇਸਲਈ, ਅਨੁਸੂਚੀ 'ਏ' ਅਤੇ 'ਬੀ' ਵਿੱਚ ਸੋਧ ਕਰਨ ਲਈ ਪ੍ਰਿੰਸੀਪਲ ਐਕਟ ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ **5** ਅਤੇ **6** ਦੇ ਤਹਿਤ ਨਿਰਧਾਰਤ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਦਾ ਅਨੁਸਰਣ ਕੀਤਾ। **18** ਜੁਲਾਈ, **1967** ਦੀਆਂ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨਾਂ ਦਾ ਪ੍ਰਭਾਵ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਪੰਜਾਬ ਲਿਕਰ ਪਰਿਭਾਸ਼ਾ **1954** ਦੇ ਪੈਰਾ **2** ਦੇ ਉਪ-ਪੈਰਾ (**2**) ਵਿੱਚ ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ ਸਾਰੀਆਂ ਕਿਸਮਾਂ ਦੀਆਂ ਵਿਦੇਸ਼ੀ ਸ਼ਰਾਬਾਂ 'ਤੇ ਵਿਕਰੀ ਟੈਕਸ ਲਗਾਉਣ ਯੋਗ ਸੀ। ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੀ ਇਸ ਕਾਰਵਾਈ ਨੂੰ ਲਾਇਸੰਸਧਾਰਕਾਂ ਵੱਲੋਂ ਕਈ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਵਿੱਚ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਦੀ ਰਿਪੋਰਟ ਮੈਸ. ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਲਾਈ ਬਜਾਜ ਐਂਡ ਕੰਪਨੀ ਲੁਧਿਆਣਾ ਅਤੇ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਮੁਲਾਂਕਣ ਅਥਾਰਟੀ ਅਤੇ ਹੋਰ (**2**), ਅਤੇ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਸਿੱਖਿਅਤ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ **11** ਅਗਸਤ, **1967** ਦੀਆਂ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨਾਂ ਦੀ ਧਾਰਾ **5** ਅਤੇ **6** ਅਧੀਨ ਕੋਈ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਹੈ। ਪੰਜਾਬ ਆਬਕਾਰੀ ਸ਼ਰਾਬ ਪਰਿਭਾਸ਼ਾ, **1954** ਦੇ ਪੈਰਾ ਗ੍ਰਾਫ **2** ਦੇ ਉਪ-ਪੈਰਾ (**2**) ਦੇ ਪੈਰਾ ਗ੍ਰਾਫ **2** ਵਿੱਚ ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ ਕੀਤੇ ਅਨੁਸਾਰ ਵਿਦੇਸ਼ੀ ਸ਼ਰਾਬ ਨੂੰ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰਨ ਲਈ ਮੁੱਖ ਐਕਟ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਅਤੇ, ਇਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਵਿਚਾਰ ਅਧੀਨ

Messrs Punjab Copra Crushing Oil Mills v. The State of Punjab, etc.
(Dhillon, J.)

ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨਾਂ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਰੱਦ ਕਰਨ ਦਾ ਪ੍ਰਭਾਵ ਇਹ ਹੋਇਆ ਕਿ ਅਨੁਸੂਚੀ 'ਏ' ਵਿਚ ਆਈਟਮ ਨੰ: 24 ਅਤੇ ਅਨੁਸੂਚੀ 'ਬੀ' ਵਿਚ ਆਈਟਮ ਨੰ: 37 ਨੂੰ 18 ਜੁਲਾਈ, 1967 ਨੂੰ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਦੁਆਰਾ ਪਾਇਆ ਗਿਆ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਸਨ। ਭਾਰਤੀ ਬਣੇ 'ਤੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਵਿਕਰੀ ਟੈਕਸ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਲਈ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨਹੀਂ ਹੈ; ਵਿਦੇਸ਼ੀ ਸ਼ਰਾਬ. ਇਹ ਫੈਸਲਾ 9 ਸਤੰਬਰ, 1970 ਨੂੰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਨੇ 1970 ਦੇ ਲੈਟਰਸ ਪੇਟੈਂਟ ਅਪੀਲ ਨੰਬਰ 734 ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਸੀ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਨੇ 16 ਨਵੰਬਰ, 1970 ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ। ਫਿਰ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਨੇ 1970 ਦੇ ਐਸਸੀਏ ਨੰਬਰ 506 ਵਜੋਂ ਦਰਜ ਕੀਤੀ, ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਨੂੰ ਅਪੀਲ ਕਰਨ ਲਈ ਛੁੱਟੀ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਭੇਜੀ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਵੀ 21 ਦਸੰਬਰ, 1970 ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ।

(9) ਦੇ ਫੇਲ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ; ਸਿੱਖਿਅਤ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਪਾਸੇ ਰੱਖਦਿਆਂ, ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਨੇ ਫਿਰ 15 ਫਰਵਰੀ, 1971 ਨੂੰ ਦੋ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਜਾਰੀ ਕੀਤੇ, ਜਿਸ ਤਹਿਤ ਅਨੁਸੂਚੀ 'ਏ' ਦੀ ਆਈਟਮ ਨੰ: 24 ਅਤੇ ਅਨੁਸੂਚੀ 'ਬੀ' ਦੀ ਆਈਟਮ ਨੰ: 37। ਐਕਟ ਵਿੱਚ ਸੋਧ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਜੋ ਇਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਹੈ: -

ਅਨੁਸੂਚੀ 'ਏ'। —“(24) ਵਿਦੇਸ਼ੀ ਸ਼ਰਾਬ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਪੰਜਾਬ ਆਬਕਾਰੀ ਸ਼ਰਾਬ ਪਰਿਭਾਸ਼ਾ, 1954 ਦੇ ਪੈਰਾ 2 ਦੇ ਉਪ-ਪੈਰਾ ਗ੍ਰਾਫ (2) ਵਿੱਚ ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ”।

ਅਨੁਸੂਚੀ 'ਬੀ'। —“(37) ਪੰਜਾਬ ਦੇ ਪੈਰਾ 2 ਦੇ ਉਪ-ਪੈਰਾ (2) ਵਿੱਚ ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ ਵਿਦੇਸ਼ੀ ਸ਼ਰਾਬ ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ ਸਾਰੀਆਂ ਵਸਤਾਂ

(2) 1970 ਰੇਵ. ਐਲਆਰ 831.

ਆਬਕਾਰੀ ਸ਼ਰਾਬ ਪਰਿਭਾਸ਼ਾਵਾਂ, 1954 ਜਿਸ 'ਤੇ ਪੰਜਾਬ ਆਬਕਾਰੀ ਐਕਟ, 1914, ਜਾਂ ਅਫੀਮ ਐਕਟ, 1878 ਅਧੀਨ ਡਿਊਟੀ ਲਗਾਈ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਜਾਂ ਲਗਾਈ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ।

ਪ੍ਰਿੰਸੀਪਲ ਐਕਟ ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 5 ਅਤੇ 6 ਦੇ ਤਹਿਤ, ਉਪਰੋਕਤ ਦੋ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਜਾਰੀ ਕਰਕੇ, ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਨੇ ਸੰਭਾਵੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਭਾਰਤੀ ਬਣੀ ਵਿਦੇਸ਼ੀ ਸ਼ਰਾਬ 'ਤੇ ਵਿਕਰੀ ਟੈਕਸ ਲਗਾਇਆ। ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, 18 ਜੁਲਾਈ, 1967 ਤੋਂ 14 ਫਰਵਰੀ, 1971 ਤੱਕ ਸ਼ਰਾਬ ਦੀ ਵਿਕਰੀ 'ਤੇ ਮੁਲਾਂਕਣ ਅਤੇ ਵਿਕਰੀ ਟੈਕਸ ਦੀ ਵਸੂਲੀ ਨੂੰ ਕਵਰ ਕਰਨ ਲਈ, ਜੋ ਕਿ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਦੇ ਇਰਾਦੇ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ ਲਗਾਇਆ ਜਾਣਾ ਸੀ, ਪਰ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਸਿੱਖਿਅਤ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਲਗਾਇਆ ਨਹੀਂ ਜਾ ਸਕਿਆ, ਮੈਸਰਜ਼ ਵਿੱਚ ਰਿਪੋਰਟ ਕੀਤੀ ਗਈ। ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਲਾਈ ਬਜਾਜ਼ ਐਂਡ ਕੰਪਨੀ ਦਾ ਕੇਸ (2), (ਸੁਪਰਾ), ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਨੇ 15 ਨਵੰਬਰ, 1972 ਨੂੰ ਆਰਡੀਨੈਂਸ ਨੰਬਰ 2 ਆਫ 1972 ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਹੁਣ ਪੰਜਾਬ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤ 1973 ਦੇ ਐਕਟ ਨੰਬਰ 3 ਦੁਆਰਾ ਬਦਲ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। 4 ਜਨਵਰੀ, 1973 ਦਾ ਸਰਕਾਰੀ ਗਜ਼ਟ (ਵਾਧੂ)। ਉਕਤ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 10, ਜੋ ਮੌਜੂਦਾ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ ਢੁਕਵੀਂ ਹੈ, ਨੂੰ ਵੀ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਪਹਿਲੇ ਹਿੱਸੇ ਵਿੱਚ ਦੁਬਾਰਾ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਜਾ ਚੁੱਕਾ ਹੈ। ਇਹ ਧਾਰਾ ਤੇਲ ਦੇ ਕੇਕ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਭਾਰਤੀ ਬਣੀ ਵਿਦੇਸ਼ੀ ਸ਼ਰਾਬ 'ਤੇ ਵਿਕਰੀ ਟੈਕਸ ਦੇ ਲੇਵੀ ਅਤੇ ਉਗਰਾਹੀ ਨੂੰ ਪ੍ਰਮਾਣਿਤ ਕਰਦੀ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਐਕਟ ਦੇ

ਉਪਬੰਧਾਂ ਤੋਂ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ। ਕਿਉਂਕਿ ਅਯੋਗ ਕਾਨੂੰਨ 'ਤੇ ਹਮਲਾ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਆਮ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜੋ ਤੇਲ ਦੇ ਕੇਕ ਜਾਂ ਸ਼ਰਾਬ ਦੀ ਵਿਕਰੀ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠ ਰਹੇ ਹਨ, ਇਸਲਈ ਇਹਨਾਂ ਸਾਰੀਆਂ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਦਾ ਨਿਪਟਾਰਾ ਇੱਕ ਸਾਂਝੇ ਫੈਸਲੇ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

(10) ਆਇਲ ਕੇਕ ਦੀ ਵਿਕਰੀ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ 'ਤੇ ਸ੍ਰੀ ਐਸ.ਸੀ. ਗੋਇਲ ਅਤੇ ਸ੍ਰੀ ਐਸ.ਪੀ. ਗੋਇਲ ਵੱਲੋਂ ਲੰਮੀ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਭਾਰਤੀ ਬਣੀ ਵਿਦੇਸ਼ੀ ਸ਼ਰਾਬ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਦੀ ਦਲੀਲ ਸ੍ਰੀ ਤੀਰਥ ਸਿੰਘ ਮੁੰਜਰਾਲ ਅਤੇ ਸ੍ਰੀ ਆਰ.ਐਨ. ਕਾਫੀ ਲੰਬਾਈ. ਸ੍ਰੀ ਐਸ.ਸੀ. ਗੋਇਲ ਦੁਆਰਾ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੇ ਗਏ ਪਹਿਲੇ ਦੋ ਨੁਕਤਿਆਂ 'ਤੇ ਦਲੀਲਾਂ ਨੂੰ ਸ੍ਰੀ ਤੀਰਥ ਸਿੰਘ ਮੁੰਜਰਾਲ ਅਤੇ ਸ੍ਰੀ ਆਰ ਐਨ ਨਰੂਲਾ ਦੁਆਰਾ ਅਪਣਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਹ ਪਹਿਲੇ ਦੋ ਝਗੜੇ ਪਹਿਲਾਂ ਨਜਿੱਠੇ ਜਾ ਸਕਦੇ ਹਨ।**1**

(11) ਸ੍ਰੀ ਐਸ.ਸੀ. ਗੋਇਲ ਦੁਆਰਾ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਮੁੱਖ ਦੋ ਦਲੀਲਾਂ ਇਹ ਹਨ ਕਿ ਅਯੋਗ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 10 ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 19 (1) (ਐਫ) ਅਤੇ (ਜੀ) ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਕਰਦੀ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ, ਰੱਖਣ ਅਤੇ ਨਿਪਟਾਉਣ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਵਿੱਚ ਦਖਲ ਦਿੰਦੀ ਹੈ। ਜਾਇਦਾਦ ਅਤੇ ਕਾਰੋਬਾਰ ਨੂੰ ਜਾਰੀ ਰੱਖਣ ਲਈ. ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਰਹੀ ਹੈ ਕਿ ਰਾਜ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਨੇ ਇਸ ਕਾਨੂੰਨ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਆਪਣਾ ਮਨ ਨਹੀਂ ਲਗਾਇਆ ਅਤੇ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਆਪਣਾ ਕੰਮ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ।

Messrs Punjab Copra Crushing Oil Mills v. The State of Punjab, etc.
(Dhillon, J.)

(12) ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਸ ਸਵਾਲ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕਿ ਕੀ ਇੱਕ ਟੈਕਸਿੰਗ ਕਨੂੰਨ ਨੂੰ ਪਿਛਾਂਹ-ਖਿੱਚੂ ਤੌਰ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਇਹ ਹੁਣ ਤੱਕ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸੁਲਝਾ ਲਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਜਿਸ ਨੂੰ ਸੰਭਾਵੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕਾਨੂੰਨ ਬਣਾਉਣ ਦੀ ਯੋਗਤਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੈ, ਉਸ ਨੂੰ ਵੀ ਪਿਛਾਖੜੀ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦੀ ਯੋਗਤਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋ ਗਈ ਹੈ। ਪਟੀਸ਼ਨਰਾਂ ਵੱਲੋਂ ਇਹ ਚੁਣੌਤੀ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਰਹੀ ਹੈ ਕਿ ਰਾਜ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਕੋਲ ਪੰਜਾਬ ਜਨਰਲ ਸੇਲਜ਼ ਐਕਟ ਦੀ ਸ਼ਡਿਊਲ 'ਏ' ਜਾਂ 'ਬੀ' ਵਿੱਚ ਆਈਟਮਾਂ ਨੂੰ ਜੋੜਨ ਜਾਂ ਮਿਟਾਉਣ ਦਾ ਕੋਈ ਅਧਿਕਾਰ ਨਹੀਂ ਸੀ। "ਇਸ ਲਈ, ਜੇਕਰ ਰਾਜ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਅਨੁਸੂਚੀਆਂ ਨੂੰ ਸੰਭਾਵੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸੋਧਣ ਲਈ ਸਮਰੱਥ ਤੰਬੂ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਸ ਕੋਲ ਪੂਰਵ-ਅਨੁਮਾਨ ਨਾਲ ਅਜਿਹਾ ਕਰਨ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਵੀ ਹੈ। ਮਾਮਲੇ ਦੇ ਇਸ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ ਵਿੱਚ, ਸੰਸ਼ੋਧਨ ਐਕਟ 'ਤੇ ਕੋਈ ਜਾਇਜ਼ ਇਤਰਾਜ਼ ਨਹੀਂ ਲਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, * ਪਿਛਲਾ ਪ੍ਰਭਾਵ ਨਾਲ ਕਾਨੂੰਨ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਸ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਹੀਰਾ ਲਾਈ ਰਤਨ ਲਾਈ ਬਨਾਮ ਸੇਲਜ਼ ਟੈਕਸ ਅਫਸਰ, ਸੈਕਸ਼ਨ III, ਕਾਨਪੁਰ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ (3) ਵਿੱਚ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੇ ਨਵੀਨਤਮ ਅਥਾਰਟੀ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਗੱਲ ਦਾ ਵੀ ਬਰਾਬਰ ਨਿਪਟਾਰਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਭਾਵੇਂ) ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਐਕਟ, ਸੰਭਾਵੀ ਜਾਂ ਪਿਛਾਂਹ-ਖਿੱਚੂ ਤੌਰ 'ਤੇ, ਸਮਰੱਥ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਪਰ ਇਸ ਨੂੰ ਧਾਰਾ 19(I) (f)& ਦੇ ਤਹਿਤ ਮੌਲਿਕ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਕਰਨ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ। (ਜੀ) ਸੰਵਿਧਾਨ ਦਾ। ਇਸ ਗੱਲ ਤੋਂ ਵੀ ਇਨਕਾਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕਿਸੇ ਕਾਨੂੰਨ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਖਾਸ ਨੁਕਸ ਨੂੰ ਦੂਰ ਕਰਨ ਲਈ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਲਈ ਹਮੇਸ਼ਾ ਖੁੱਲ੍ਹਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਕਾਰਨ ਕਿਸੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਕਾਨੂੰਨ ਨੂੰ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਅਯੋਗ ਕਰਾਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਅਜਿਹਾ ਕਰਕੇ ਉਸ ਦੇ ਫੈਸਲਿਆਂ ਦੇ ਪ੍ਰਭਾਵ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਲਈ ਅਦਾਲਤਾਂ। ਇਸ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਸੰਦਰਭ M/s ਵਿੱਚ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੇ ਫੈਸਲਿਆਂ ਲਈ ਉਚਿਤ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਕ੍ਰਿਸ਼ਨਾਮੂਰਤੀ ਐਂਡ ਕੰਪਨੀ, ਆਦਿ ਬਨਾਮ ਮਦਰਾਸ ਰਾਜ ਅਤੇ ਹੋਰ (4), ਅਤੇ ਰਾਏ ਰਾਮਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਅਤੇ ਹੋਰ, ਆਦਿ ਬਨਾਮ ਬਿਹਾਰ ਰਾਜ (5)।

(13) ਮੈਂ ਇਹ ਸਮਝਣ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਿਹਾ ਹਾਂ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਕਿਵੇਂ >ਸਫਲਤਾ ਨਾਲ ਇਹ ਦਲੀਲ ਦੇ ਸਕਦੇ ਹਨ ਕਿ ਸੋਧ ਐਕਟ ਨੇ ਭਾਰਤ ਦੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 19(I)(f)&(g) ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਕੀਤੀ ਹੈ। ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਨੇ ਰਾਜ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਦੇ ਇਰਾਦੇ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਕੀਤੀ ਹੈ ਪੰਜਾਬ ਲਿਕਰ ਪਰਿਭਾਸ਼ਾ, 1954 ਵਿੱਚ ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ ਕੀਤੇ ਅਨੁਸਾਰ ਆਇਲ ਕੇਕ ਅਤੇ ਵਿਦੇਸ਼ੀ ਸ਼ਰਾਬ ਦੀ ਵਿਕਰੀ 'ਤੇ ਵਿਕਰੀ ਟੈਕਸ 19 ਅਪ੍ਰੈਲ, 1958 ਤੋਂ ਲਾਗੂ ਹੈ, ਜਦੋਂ ਤੋਂ ਆਈਟਮ ਨੰਬਰ 43 ਨੂੰ ਐਕਟ ਦੀ ਅਨੁਸੂਚੀ 'ਬੀ' ਵਿੱਚੋਂ ਹਟਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।

(3) (1973) 31 ਐਸਟੀਸੀ 178.

(4) ਏਆਈਆਰ 1972 ਐਸਸੀ 2455

(5) A.I.R. 1963 S.C. 1667.

ਤੇਲ ਦੇ ਕੇਕ ਦੇ ਕੇਸ ਅਤੇ 18 ਜੁਲਾਈ, 1967 ਤੋਂ ਭਾਰਤੀ ਬਣੀ ਵਿਦੇਸ਼ੀ ਸ਼ਰਾਬ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਭਾਵੀ ਹੈ। "ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦਾ ਇਹ ਵਿਚਾਰ ਸੀ ਕਿ ਇਹਨਾਂ ਵਸਤਾਂ 'ਤੇ ਵਿਕਰੀ ਟੈਕਸ ਵਸੂਲਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਪੇਟੀਨਰਾਂ ਦੁਆਰਾ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਵਿੱਚ ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਸੇਲਜ਼ ਟੈਕਸ ਅਦਾ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ ਅਤੇ * ਸਿਰਫ ਪਟੀਸ਼ਨ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਕਾਰਨ, ਮੈਸਰਜ਼ ਵਿੱਚ ਰਿਪੋਰਟ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। *ਪੰਜਾਬ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਕਰਮਿੰਗ ਮਿੱਲ ਦੇ ਕੇਸ (1) (ਸੁਪਰਾ)*, ਉਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੁਆਰਾ ਅਦਾ ਕੀਤੇ ਗਏ ਟੈਕਸ ਨੂੰ ਵਾਪਸ ਲੈਣ ਦੇ ਹੱਕਦਾਰ ਹਨ, ਜੋ ਕਿ ਉਪਰੋਕਤ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਅਨੁਸਾਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਤੋਂ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਵਸੂਲਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਪਟੀਸ਼ਨਰਾਂ ਵੱਲੋਂ ਇਸ ਗੱਲ ਤੋਂ ਵੀ ਇਨਕਾਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਤੇਲ ਕੇਕ ਅਤੇ ਵਿਦੇਸ਼ੀ ਸ਼ਰਾਬ ਦੀ ਵਿਕਰੀ ਕੀਮਤ ਵਿੱਚ ਵਿਕਰੀ ਟੈਕਸ ਦੀ ਮਾਤਰਾ ਵਸੂਲ ਰਹੇ ਹਨ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਉਹ ਸਫਲਤਾਪੂਰਵਕ ਇਹ ਦਲੀਲ ਨਹੀਂ ਲੈ ਸਕਦੇ ਕਿ ਉਹ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਲਈ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨਹੀਂ ਹਨ। "ਹੋਰ ਵੀ, ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਡੀਲਰ ਦੁਆਰਾ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਸੇਲਜ਼ ਟੈਕਸ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਇਸ ਗੱਲ ਦੀ ਕੋਈ ਚਿੰਤਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਡੀਲਰ ਨੇ ਗਾਹਕ ਨੂੰ ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਵਸਤੂ ਨੂੰ ਕਿਸ ਕੀਮਤ 'ਤੇ ਵੇਚਿਆ ਹੈ। ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਨੇ, ਅਸਲ ਵਿੱਚ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੁਆਰਾ ਅਦਾ ਕੀਤੇ ਟੈਕਸ ਦੀ ਵਾਪਸੀ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਸੋਧ ਐਕਟ ਦੁਆਰਾ ਅਨੁਸੂਚੀ 'ਬੀ' ਵਿੱਚ ਸੋਧ ਕਰਕੇ, ਇੰਦਰਾਜ਼ ਨੰ: 37, 44 ਅਤੇ 54 ਨੂੰ ਪੂਰਵ-ਅਨੁਮਾਨ ਨਾਲ ਸੋਧਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਉਕਤ ਇੰਦਰਾਜ਼ਾਂ ਨੂੰ ਹੁਣ ਵਾਂਗ ਪੜ੍ਹਿਆ ਜਾਵੇ, ਤਾਂ ਇਹ ਬਿਲਕੁਲ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਵਿਕਰੀ ਟੈਕਸ ਵਸੂਲਣਯੋਗ ਹੈ ਅਤੇ ਚਾਰਜਯੋਗ ਹੈ। ਤੇਲ ਦੇ ਕੇਕ ਅਤੇ ਵਿਦੇਸ਼ੀ ਸ਼ਰਾਬ ਦੀ ਵਿਕਰੀ, ਅਤੇ ਐਕਟ ਵਿੱਚ ਇਹ ਵਿਵਸਥਾ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਦੁਆਰਾ ਜਾਇਜ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਮੈਂ ਇਹ ਸਮਝਣ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਹਾਂ ਕਿ ਇਹ ਕਾਨੂੰਨ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਦੇ ਜਾਇਦਾਦ ਨੂੰ ਹਾਸਲ ਕਰਨ, ਰੱਖਣ ਜਾਂ ਨਿਪਟਾਉਣ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਪੇਸ਼ੇ ਦਾ ਅਭਿਆਸ ਕਰਨ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਪੇਸ਼ੇ, ਵਪਾਰ ਜਾਂ ਕਾਰੋਬਾਰ ਨੂੰ ਜਾਰੀ ਰੱਖਣ ਦੇ ਮੌਲਿਕ ਅਧਿਕਾਰ ਵਿੱਚ ਕਿਵੇਂ ਦਖਲਅੰਦਾਜ਼ੀ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ ਸ੍ਰੀ ਸ਼ੀ ਚੰਦ ਗੋਇਲ ਦੀ ਪਹਿਲੀ ਦਲੀਲ ਵਿੱਚ ਬਿਲਕੁਲ ਵੀ ਕੋਈ ਗੁਣ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਬੈਂਚ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਨੇ *ਭਗਵਾਨ ਹੋਟਲ ਬਨਾਮ ਦਿ ਅਸੈਸਿੰਗ ਅਥਾਰਟੀ, ਰੋਹਤਕ ਅਤੇ ਹੋਰ (6)* ਵਿੱਚ ਵੀ ਅਜਿਹਾ ਹੀ ਵਿਚਾਰ ਲਿਆ। ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ, *ਹਿਮ ਲਾਈ ਰਤਨ ਲਾਈ ਦੇ ਕੇਸ (ਸੁਪਰਾ)* ਵਿੱਚ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਵੀ ਦਿੱਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਦਲੀਲ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਐਲਾਨ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਲੈ ਕੇ ਮੈ. *ਪੰਜਾਬ ਕੋਪਰਾ ਕਰਮਿੰਗ ਜਾਂ ਮਿੱਲ ਦੇ ਕੇਸ (ਸੁਪਰਾ)* ਅਤੇ ਅਯੋਗ ਆਰਡੀਨੈਂਸ ਜਾਰੀ ਹੋਣ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੱਕ, ਡੀਲਰ ਗਾਹਕਾਂ ਤੋਂ ਸੇਲਜ਼ ਟੈਕਸ ਨਹੀਂ ਵਸੂਲ ਰਹੇ ਸਨ, ਅਤੇ, ਇਸ ਲਈ, ਉਹ ਵਿਕਰੀ ਟੈਕਸ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਲਈ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨਹੀਂ ਹਨ, ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਯੋਗਤਾ ਦੇ ਹੈ। ਅਤੇ ਇਕੱਲੇ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ, ਸੋਧੇ ਹੋਏ ਐਕਟ ਨੂੰ ਸੀਵਿਧਾਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 19(I)(f) ਅਤੇ (g) ਦੇ ਉਲਟ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮੈਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਦੱਸਿਆ ਹੈ। ਡੀਲਰ ਸੇਲਜ਼ ਟੈਕਸ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਲਈ ਜਵਾਬਦੇਹ ਹੈ ਅਤੇ ਉਹ ਉਹ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨਹੀਂ ਲੈ ਸਕਦਾ ਜੋ ਉਸਨੇ ਚਾਰਜ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਸੀ

**Messrs Punjab Copra Crushing Oil Mills v. The State of Punjab, etc.
(Dhillon, J.)**

ਗਾਹਕ ਤੋਂ ਉਚਿਤ ਕੀਮਤ ਤਾਂ ਜੋ ਉਹ ਆਪਣੇ ਮੁਨਾਫੇ ਦੇ ਮਾਰਜਿਨ ਵਿੱਚੋਂ ਵਿਕਰੀ ਟੈਕਸ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਦੇ ਯੋਗ ਹੋ ਸਕੇ।

(14) ਸ਼੍ਰੀਮਾਨ ਸਰ!ਟੀ.ਸੀ. ਗੋਇਲ ਦੀ ਵੀ ਦੂਸਰੀ ਦਲੀਲ ਵਿੱਚ ਮੈਰਿਟ **3** ਹੈ। ਬਿਨਾਂ ਸ਼ੱਕ, ਮਿਤੀ **18** ਜਨਵਰੀ, **1972** ਨੂੰ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਜਾਰੀ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਤੇਲ ਕੇਕ ਦੀ ਵਿਕਰੀ 'ਤੇ ਅਸਥਾਈ ਤੌਰ 'ਤੇ ਵਿਕਰੀ ਟੈਕਸ ਲਗਾ ਸਕਦੀ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਧਾਰਾ **6** ਦੀ ਉਪ ਧਾਰਾ (**2**) ਅਧੀਨ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸ਼ਕਤੀ ਇਸ ਪ੍ਰਭਾਵ ਲਈ ਹੈ, ਪਰ ਇਹ ਵੀ ਬਰਾਬਰ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਰਾਜ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਇਸ ਐਕਟ ਵਿੱਚ ਪੂਰਵ-ਅਨੁਮਾਨ ਨਾਲ ਸੋਧ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ ਜਿਸ ਲਈ ਇਸ ਕੋਲ ਵਿਧਾਨਕ ਯੋਗਤਾ ਹੈ। ਇਹ ਸੋਧ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ **10** ਦੁਆਰਾ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਦੇ ਇੱਕ ਐਕਟ ਦੁਆਰਾ ਹੈ ਕਿ ਧਾਰਾ **6** ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ **2** ਦੇ ਤਹਿਤ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਐਂਟਰੀਆਂ **44** ਅਤੇ **54** ਦਿੱਤੀਆਂ ਜਾ ਰਹੀਆਂ ਹਨ, ਨੂੰ ਸੋਧਣ ਅਤੇ ਮਾਮੂਲੀ ਮੁਰੰਮਤ ਕਰਨ ਦੀ ਵਿਧਾਨਕ ਯੋਗਤਾ ਨਾਲ ਉਲਝਣ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਪਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਖੁਦ ਕੰਮ ਕਰੋ। ਇਹ ਬੇਨਤੀ ਕਿ ਸੋਧ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ **10** ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਜਾਰੀ **18** ਜਨਵਰੀ, **1972** ਦੀ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਨੂੰ ਪਿਛਲਾ ਪ੍ਰਭਾਵ ਦਿੰਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ, ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਨੇ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਕਾਰਜਾਂ ਨੂੰ ਤਿਆਗ ਦਿੱਤਾ ਹੈ, ਇਹ ਵੀ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਯੋਗਤਾ ਦੇ ਹੈ। ਇਹ ਐਕਟ ਵਿੱਚ ਉਪਬੰਧ ਬਣਾਉਣ ਦਾ ਹੀ ਰੂਪ ਹੈ ਕਿ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਤੁਹਾਡੇ ਦੁਆਰਾ ਜਾਰੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਸ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਸ਼ੱਕ ਨਹੀਂ ਕਿ ਕਾਨੂੰਨ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਤਿਆਰ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਬਦਲੀਆਂ ਗਈਆਂ ਐਂਟਰੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਅਸਲ ਐਂਟਰੀਆਂ ਨੂੰ ਬਦਲਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਪਰ ਇਹ ਸਿਰਫ ਫਾਰਮ ਦਾ ਸਵਾਲ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਤੋਂ ਇਹ ਸਿੱਟਾ ਨਹੀਂ ਕੱਢਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਨੇ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਕਾਰਜਾਂ ਨੂੰ ਤਿਆਗ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। **AA** ਐਕਟ ਬੀ ਰਾਜ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਜਾਰੀ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਦਾ ਸਿਰਫ ਹਵਾਲਾ ਦੇਣ ਨਾਲ ਇਸ ਦਲੀਲ ਨੂੰ ਪ੍ਰਮਾਣਿਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ ਕਿ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਨੇ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਕਾਰਜਾਂ ਨੂੰ ਤਿਆਗ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਇਸ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ, *ਜੌੜਾ ਸੂਗਰ ਮਿੱਲਜ਼* (ਪੀ) *ਲਿਮਿਟਡ* ਬਨਾਮ *ਮੱਧ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਰਾਜ ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ* ਵਿੱਚ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, (**7**)। ਇਹ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਲਾਰਡਸ਼ਿਪ ਦੁਆਰਾ ਆਯੋਜਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ: -

“ਹਾਲਾਂਕਿ, ਪਾਰਲੀਮੈਂਟ ਨੇ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਕਿ ਸੈੱਸ ਦੀ ਵਸੂਲੀ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਵਿਸਤ੍ਰਿਤ ਦਰਾਂ ਅਤੇ ਲੰਮੀ ਵਿਵਸਥਾਵਾਂ ਕਰਨ ਦੀ ਬਜਾਏ, ਧਾਰਾ **3** ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਇੱਕ ਅਨੁਕੂਲ ਉਪਬੰਧ ਕਰਨਾ ਵਧੇਰੇ ਸੁਵਿਧਾਜਨਕ ਹੋਵੇਗਾ। ਧਾਰਾ **3** ਦਾ ਸਾਦਾ ਅਰਥ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਸਟੇਟ ਐਕਟਾਂ ਦੀ ਸਮੱਗਰੀ ਅਤੇ ਸੰਬੰਧਿਤ ਹਿੱਸੇ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨਾਂ, ਆਦੇਸ਼ਾਂ ਅਤੇ ਇਸ ਦੇ ਅਧੀਨ ਜਾਰੀ ਜਾਂ ਬਣਾਏ ਗਏ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਉਪਬੰਧ ਸੈਕਸ਼ਨ **3** ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਨ ਅਤੇ ਮੰਨਿਆ ਜਾਵੇਗਾ ਕਿ

(7) ਏਆਈਆਰ **11966** ਐਸਸੀ **416**.

ਇਸ ਵਿੱਚ ਹਰ ਪਦਾਰਥਕ ਸਮਿਆਂ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਦੂਜੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ, ਧਾਰਾ 3 ਜੋ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦੀ ਹੈ ਉਹ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਇਸਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਅਤੇ ਬਲ ਦੁਆਰਾ, ਸਬੰਧਤ ਉਪਕਰਾਂ ਦੀ ਵਸੂਲੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸਮਝੀ ਜਾਵੇਗੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਕਤ ਉਪਕਰਾਂ ਦੀ ਵਸੂਲੀ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਉਪਬੰਧ ਐਕਟ ਵਿੱਚ ਹੀ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਨ। ਜਿਸ ਹੁਕਮ ਦੇ ਤਹਿਤ ਸੈੱਸ ਨੂੰ ਵਸੂਲਿਆ ਗਿਆ ਮੰਨਿਆ ਜਾਵੇਗਾ, ਉਹ ਸੰਸਦ ਦੀ ਕਮਾਂਡ ਹੋਵੇਗੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਸਾਰੇ ਸਬੰਧਤ ਧਾਰਾਵਾਂ, ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨਾਂ, ਆਦੇਸ਼ ਅਤੇ ਨਿਯਮ ਸੰਸਦੀ ਵਿਧਾਨ ਦੁਆਰਾ ਹੀ ਅਪਣਾਏ ਗਏ ਹਨ।

(15) ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਉਪਰੋਕਤ ਕੇਸ ਦੇ ਤੱਥਾਂ ਤੋਂ ਇਹ ਦੇਖਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਖੌਤੀ ਐਕਟ ਵਿਚ, ਐਕਟ ਵਿਚ ਹੀ ਨਵੇਂ ਉਪਬੰਧ ਕਰਨ ਦੀ ਬਜਾਏ, ਐਕਟ ਵਿਚ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਜਾਰੀ ਕੀਤੇ ਗਏ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨਾਂ ਅਤੇ ਆਦੇਸ਼ਾਂ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਅਤੇ ਅਜਿਹੇ ਕਾਨੂੰਨ ਨੂੰ ਜਾਇਜ਼ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ।

(16) ਅਗਲੀ ਦਲੀਲ ਕਿ ਜੇਕਰ ਸੋਧ ਐਕਟ ਦੁਆਰਾ ਧਾਰਾ 10 ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਵਿਵਸਥਾ ਨੂੰ ਮੂਲ ਐਕਟ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ 1948 ਵਿੱਚ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਵੱਖ-ਵੱਖ ਇੰਦਰਾਜ਼ਾਂ ਵਿਰੋਧੀ ਹਨ, ਫਿਰ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਯੋਗਤਾ ਦੇ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਸੋਧ ਹੋਏ ਐਕਟ ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 10 ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ 1948 ਵਿੱਚ ਦਰਜ ਕੀਤੇ ਗਏ ਮੂਲ ਐਕਟ, ਅਨੁਸੂਚੀ 'ਬੀ' ਵਿੱਚ ਦਰਜ ਇੰਦਰਾਜ਼ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਬਣ ਜਾਣਗੇ: -

“43—ਤੇਲ ਦੇ ਕੇਕ;

44—ਖਾਦ;

54—ਹਰ ਕਿਸਮ ਦਾ ਚਾਰਾ (ਸੁੱਕਾ ਜਾਂ ਗਿੰਨ)”।

ਜੇਕਰ ਇਹਨਾਂ ਇੰਦਰਾਜ਼ਾਂ ਨੂੰ ਉਹਨਾਂ ਵਾਂਗ ਪੜ੍ਹਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਇੰਦਰਾਜ਼ਾਂ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਵਿਰੋਧ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ। ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਇੰਦਰਾਜ਼ ਨੰ. 43 ਦੇ ਤਹਿਤ ਤੇਲ ਦੇ ਕੇਕ ਵਿਕਰੀ ਟੈਕਸ ਦੇ ਅਧੀਨ ਨਹੀਂ ਹੋਣਗੇ ਅਤੇ ਤੇਲ ਦੇ ਕੇਕ ਜਾਂ ਤਾਂ ਖਾਦ-ਇੰਦਰਾਜ਼ ਨੰ. 44 ਜਾਂ ਐਂਟਰੀ ਨੰ. 54, ਭਾਵ ਚਾਰੇ ਦੁਆਰਾ ਕਵਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤੇ ਜਾਣਗੇ। ਇਹ ਸਥਿਤੀ 18 ਅਪ੍ਰੈਲ, 1958 ਤੱਕ ਜਾਰੀ ਰਹੇਗੀ, ਜਦੋਂ ਅਨੁਸੂਚੀ 'ਬੀ' ਵਿੱਚੋਂ ਐਂਟਰੀ ਨੰ: 43 ਨੂੰ ਹਟਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। 19 ਅਪ੍ਰੈਲ, 1958 ਤੋਂ, ਅਨੁਸੂਚੀ 'ਬੀ' ਵਿੱਚ ਇੰਦਰਾਜ਼ਾਂ ਨੂੰ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਪੜ੍ਹਿਆ ਜਾਵੇਗਾ: -

“44—ਖਾਦ, ਤੇਲ ਦੇ ਕੇਕ ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ।

54—ਤੇਲ ਕੇਕ ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ ਹਰ ਕਿਸਮ ਦਾ (ਸੁੱਕਾ ਜਾਂ ਹਰਾ) ਚਾਰਾ।

ਇਨ੍ਹਾਂ ਇੰਦਰਾਜ਼ਾਂ ਤੋਂ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਹ ਸੋਧ ਹੋਏ ਐਕਟ ਵਿੱਚ ਹਨ, ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਤੇਲ ਦੇ ਕੇਕ ਦੀ ਵਿਕਰੀ 'ਤੇ ਵਿਕਰੀ ਟੈਕਸ 19 ਅਪ੍ਰੈਲ, 1958 ਤੋਂ ਲਾਗੂ ਹੋਵੇਗਾ। ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸ਼ਰਾਬ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਇੰਦਰਾਜ਼ਾਂ ਬਾਰੇ ਮੇਰੇ ਵਿਚਾਰ ਹਨ। ਜੇਕਰ ਪੂਰਾ ਪ੍ਰਭਾਵ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਅਨੁਸੂਚੀ B ਦੀਆਂ ਐਂਟਰੀਆਂ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਟਕਰਾਅ ਨਹੀਂ ਜਾਪਦਾ

Messrs Punjab Copra Crushing Oil Mills v. The State of Punjab, etc.
(Dhillon, J.)

ਅਪ੍ਰਗਟਡ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 10 ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਨੂੰ. ਇਸ ਲਈ, ਇਹ ਦਲੀਲ ਦੇਣਾ ਵਿਅਰਥ ਹੈ ਕਿ ਜੇਕਰ ਸੋਧ ਅਤੇ ਪ੍ਰਮਾਣਿਕਤਾ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 10 ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਤ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਪਰੋਕਤ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤੇ ਅਨੁਸੂਚੀ B ਦੀਆਂ ਐਂਟਰੀਆਂ ਵਿੱਚ ਵਿਰੋਧ ਹੋਂਦ ਵਿੱਚ ਆਉਂਦਾ ਹੈ।

(17) ਇਸ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਸਿਰਫ ਇੱਕ ਹੀ ਦਲੀਲ ਇਹ ਉਠਾਈ ਗਈ ਹੈ ਕਿ ਕਿਉਂਕਿ 1948 ਦੇ ਐਕਟ ਨੰ: 46 ਦੀ ਮੂਲ ਅਨੁਸੂਚੀ 'ਬੀ' ਵਿੱਚ 'ਚਾਰੇ' ਸਬੰਧੀ ਐਂਟਰੀ ਨੰ: 54 ਨਹੀਂ ਸੀ ਅਤੇ ਇਹ ਸਿਰਫ 1955 ਵਿੱਚ ਅਨੁਸੂਚੀ ਵਿੱਚ ਆਇਆ ਸੀ, ਇਸ ਲਈ, ਸੋਧ ਅਤੇ ਪ੍ਰਮਾਣਿਕਤਾ ਐਕਟ, ਇਹ ਇੰਦਰਾਜ਼ 1 ਮਈ, 1949 ਤੋਂ ਅਨੁਸੂਚੀ ਬੀ ਵਿੱਚ ਪੜ੍ਹਿਆ ਜਾਵੇਗਾ, ਇਸ ਲਈ, ਐਕਟ ਦੀ ਅਨੁਸੂਚੀ ਵਿੱਚ ਵਿਰੋਧੀ ਇੰਦਰਾਜ਼ ਹੋਂਦ ਵਿੱਚ ਆਉਣਗੇ, ਦੁਬਾਰਾ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਯੋਗਤਾ ਦੇ ਹਨ। ਪਹਿਲੀ ਗੱਲ, ਜੇਕਰ ਇਹ ਇੰਦਰਾਜ਼ ਜੋ ਕਿ 1948 ਐਕਟ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਨੂੰ 1 ਮਈ, 1949 ਤੋਂ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸਮਝਿਆ ਜਾਵੇ, ਤਾਂ ਇਸਦਾ ਮਤਲਬ ਇਹ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਚਾਰੇ ਦੀ ਵਿਕਰੀ 'ਤੇ ਸੇਲ ਟੈਕਸ ਨਹੀਂ ਲੱਗੇਗਾ ਜੋ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਪੱਖਪਾਤੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਦੂਸਰਾ, ਜੇਕਰ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ 18 ਜਨਵਰੀ, 1972 ਨੂੰ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਜਾਇਜ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਜਾਇਜ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਜਿਸ ਦੀ ਵੈਧਤਾ ਪਟੀਸ਼ਨਰਾਂ ਦੇ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਦੁਆਰਾ ਵਿਵਾਦਿਤ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਕਤ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਨੂੰ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਅਤੇ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਪਿਛਲਾ ਪ੍ਰਭਾਵ ਦਿੱਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਉਸੇ ਨੂੰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ. ਇਹ ਇੰਦਰਾਜ਼, ਭਾਵੇਂ ਮੂਲ ਐਕਟ ਵਿੱਚ ਪੜ੍ਹਿਆ ਜਾਵੇ, ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਵਿਰੋਧਾਭਾਸ ਦੀ ਅਗਵਾਈ ਨਹੀਂ ਕਰੇਗਾ। ਇਸ ਲਈ, ਉਪਰੋਕਤ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤੇ ਗਏ ਇਨ੍ਹਾਂ ਸਾਰੇ ਆਧਾਰਾਂ 'ਤੇ, ਇਹ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਇਸ ਐਕਟ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਵੇਲੇ ਆਪਣੇ ਮਨ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਹੀ ਹੈ। ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਨੇ ਅਖੌਤੀ ਐਕਟ ਪਾਸ ਕਰਕੇ, ਸਿਰਫ ਆਪਣਾ ਇਰਾਦਾ ਸਪੱਸ਼ਟ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਕਿ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਨੇ ਹਰ ਸਮੇਂ ਤੇਲ ਕੇਕ ਅਤੇ ਵਿਦੇਸ਼ੀ ਸ਼ਰਾਬ ਦੀ ਵਿਕਰੀ 'ਤੇ ਵਿਕਰੀ ਟੈਕਸ ਲਗਾਉਣ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਰੱਖਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਪ੍ਰਿੰਸੀਪਲ ਐਕਟ ਵਿਚ ਉਕਤ ਇਰਾਦੇ ਵਿਚ ਪ੍ਰਗਟ ਕੀਤੀ ਕਮੀ ਨੂੰ ਦੂਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਸੰਸ਼ੋਧਨ ਅਤੇ ਪ੍ਰਮਾਣਿਕਤਾ ਐਕਟ ਦੁਆਰਾ ਰਾਜ ਵਿਧਾਨ ਮੰਡਲ ਦੇ ਇਰਾਦੇ ਨੂੰ ਸਪੱਸ਼ਟ ਕਰਦੇ ਹੋਏ। 1

(18) ਬੀ. ਸ਼ਮਾ ਰਾਓ ਬਨਾਮ ਕੇਂਦਰ ਸ਼ਾਸਿਤ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਪਾਂਡੀਚੇਰੀ, (8) ਵਿੱਚ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਦੇ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ, ਸ਼੍ਰੀ ਐਸ.ਸੀ. ਗੋਇਲ ਦੁਆਰਾ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ, ਜੋ ਉਸ ਲਈ ਬਹੁਤੀ ਮਦਦਗਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਹ ਇੱਕ ਕੇਸ ਹੈ ਜੋ ਆਪਣੇ ਤੱਥਾਂ 'ਤੇ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਮੁੱਖ ਆਧਾਰ ਜਿਸ 'ਤੇ ਸੋਧ ਐਕਟ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਉਹ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਪਾਂਡੀਚੇਰੀ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਨੇ ਮਦਰਾਸ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਕਾਰਜਾਂ ਨੂੰ ਤਿਆਗ ਦਿੱਤਾ ਸੀ ਜਦੋਂ ਪਾਂਡੀਚੇਰੀ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਨੇ ਮਦਰਾਸ ਜਨਰਲ ਸੇਲਜ਼ ਟੈਕਸ ਐਕਟ, 1959 ਨੂੰ ਅਪਣਾਇਆ ਸੀ। ਹੇਠ ਲਿਖੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ:

“ਮਦਰਾਸ ਜਨਰਲ ਸੇਲਜ਼ ਟੈਕਸ ਐਕਟ, 1959 (1959 ਦਾ ਨੰਬਰ 1), (ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਐਕਟ ਵਜੋਂ ਜਾਣਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ), ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਸ ਵਿੱਚ ਲਾਗੂ ਹੈ।

ਮਦਰਾਸ ਰਾਜ, ਇਸ ਐਕਟ ਦੇ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਣ ਤੋਂ ਤੁਰੰਤ ਪਹਿਲਾਂ ਕੇਂਦਰ ਸ਼ਾਸਿਤ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਪਾਂਡੀਚੇਰੀ ਵਿੱਚ ਹੇਠਾਂ ਦਿੱਤੇ ਮੋਦੀ ਫਿਕਸ਼ਨਾਂ ਅਤੇ ਅਨੁਕੂਲਤਾਵਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ ਫੈਲਿਆ ਅਤੇ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ -----'•

(19) ਪਾਂਡੀਚੇਰੀ ਸਰਕਾਰ ਐਕਟ ਦੇ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਦੀ ਮਿਤੀ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦੀ ਇੱਕ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਜਾਰੀ ਕਰੇਗੀ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਸੈਕਸ਼ਨ 1, ਉਪ ਧਾਰਾ 2 ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਪਾਂਡੀਚੇਰੀ ਸਰਕਾਰ ਨੇ 1 ਮਾਰਚ, 1966 ਨੂੰ ਇੱਕ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ, ਮਦਰਾਸ ਐਕਟ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ 1 ਅਪ੍ਰੈਲ, 1966 ਤੋਂ ਪਾਂਡੀਚੇਰੀ ਦੇ ਐਕਟ ਦੁਆਰਾ ਵਧਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਦੌਰਾਨ ਮਦਰਾਸ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਨੇ ਸੋਧ ਕੀਤੀ ਹੈ। ਮਦਰਾਸ ਐਕਟ ਅਤੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਇਹ ਮਦਰਾਸ ਐਕਟ ਸੀ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ 1 ਅਪ੍ਰੈਲ, 1966 ਤੱਕ ਸੋਧਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਉਕਤ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਦੇ ਤਹਿਤ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਪਾਂਡੀਚੇਰੀ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਐਕਟ ਨੂੰ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਨੇ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਪਾਂਡੀਚੇਰੀ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਨੇ ਨਾ ਸਿਰਫ ਮਦਰਾਸ ਐਕਟ ਨੂੰ ਅਪਣਾਇਆ ਸੀ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਹ ਪ੍ਰਿੰਸੀਪਲ ਐਕਟ ਪਾਸ ਕਰਨ ਦੀ ਮਿਤੀ 'ਤੇ ਖੜ੍ਹਾ ਸੀ, ਸਗੋਂ ਇਹ ਵੀ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਜਿਵੇਂ ਮਦਰਾਸ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਨੇ ਆਪਣੇ ਐਕਟ ਨੂੰ ਸੋਧਣ ਲਈ ਕਿਹਾ ਸੀ। ਉਸ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਜਦੋਂ ਪਾਂਡੀਚੇਰੀ ਸਰਕਾਰ ਆਪਣਾ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਜਾਰੀ ਕਰੇਗੀ, ਇਹ ਸੋਧਿਆ ਐਕਟ ਹੋਵੇਗਾ ਜੋ ਲਾਗੂ ਹੋਵੇਗਾ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਲਾਰਡਸ਼ਿਪ ਦੁਆਰਾ ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਪਾਂਡੀਚੇਰੀ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਉਸ ਸਮੇਂ ਇਹ ਅੰਦਾਜ਼ਾ ਨਹੀਂ ਲਗਾ ਸਕਦੀ ਸੀ ਕਿ ਮਦਰਾਸ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਦੁਆਰਾ ਐਕਟ ਵਿੱਚ ਕੀ ਸੋਧ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇਗੀ ਅਤੇ ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪਾਂਡੀਚੇਰੀ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਨੇ ਬਿਨਾਂ ਜਾਣੇ ਮਦਰਾਸ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਕਾਰਜਾਂ ਨੂੰ ਤਿਆਗ ਦਿੱਤਾ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮਦਰਾਸ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਦੁਆਰਾ ਕਾਨੂੰਨ ਬਣਾਇਆ ਜਾ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਉਸੇ ਨੂੰ ਅਪਣਾਇਆ ਗਿਆ ਅਤੇ ਪਾਂਡੀਚੇਰੀ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ। ਇਹਨਾਂ ਤੱਥਾਂ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਪਾਂਡੀਚੇਰੀ ਐਕਟ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਅਜੇ ਵੀ ਪੈਦਾ ਹੋਇਆ ਸੀ ਅਤੇ ਪਾਂਡੀਚੇਰੀ ਸਰਕਾਰ ਨੇ ਮਦਰਾਸ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਕਾਰਜਾਂ ਨੂੰ ਤਿਆਗ ਦਿੱਤਾ ਸੀ। ਇਸ ਅਥਾਰਟੀ ਦਾ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਦੇ ਤੱਥਾਂ 'ਤੇ ਕੋਈ ਅਮਲ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਮਦਰਾਸ ਰਾਜ ਵਿੱਚ ਮਦਰਾਸ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਦੋ ਫੈਸਲਿਆਂ ਬਨਾਮ ਐੱਮ. ਅੰਗੱਪਾ ਚੇਟਿਆਰ ਅਤੇ ਪੁੱਤਰਾਂ (9), ਅਤੇ ਕੇ.ਏ. ਰਾਮੂਡੂ ਚੇਟਿਆਰ ਐਂਡ ਕੰਪਨੀ ਬਨਾਮ ਮਦਰਾਸ (10) ਵਿੱਚ, ਸ਼੍ਰੀ ਐਸ.ਸੀ. ਗੋਇਲ ਦਾ ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਦੇ ਤੱਥਾਂ ਨਾਲ ਕੋਈ ਸਬੰਧ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਉਕਤ ਫੈਸਲਿਆਂ ਨੂੰ ਪੜ੍ਹਨ ਤੋਂ ਪਤਾ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਨੁਕਤਿਆਂ ਦੇ ਨਿਰਧਾਰਨ ਲਈ ਬਿਲਕੁਲ ਪ੍ਰਸੰਗਿਕ ਨਹੀਂ ਹਨ।

*•1

(9) XXII STC 226.

(20) 1972 ਦੀ ਸਿਵਲ ਰਿੱਟ ਨੰ. 3994 ਵਿੱਚ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਲਈ ਕੇਵਲ ਇੱਕ ਹੀ ਟ੍ਰਦਰ

(10) XXII S.T.C. 283.

**Messrs Punjab Copra Crushing Oil Mills v. The State of Punjab, etc.
(Dhillon, J.)**

ਟੀ ਪੁਆਇੰਟਿਕ ਜਿਸਦਾ ਜ਼ਿਕਰ ਕਰਨਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਸ਼੍ਰੀ ਸਤਿਆ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਗੋਇਲ, ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਹਨ, ਸ਼੍ਰੀ ਐਸ.ਸੀ. ਗੋਇਲ ਦੁਆਰਾ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਦਲੀਲਾਂ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਨਿਪਟਾਰਾ ਕੀਤਾ ਜਾ ਚੁੱਕਾ ਹੈ, ਨੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਸੋਧਿਆ ਹੋਇਆ ਐਕਟ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 14 ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਕਿ ਹੋਰ ਸਾਰੀਆਂ ਕਿਸਮਾਂ ਦੇ ਸ਼ੁੱਕੇ ਅਤੇ ਹਰੇ ਚਾਰੇ ਨੂੰ ਵਿਕਰੀ ਟੈਕਸ ਤੋਂ ਛੋਟਾ ਹੈ ਪਰ ਇਹ ਸਿਰਫ ਤੇਲ ਚਾਰਾ ਹੈ ਜਿਸ 'ਤੇ ਵਿਕਰੀ ਟੈਕਸ ਲਗਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਕੇਸ ਨੂੰ ਧਾਰਾ 14 ਦੇ ਅਧੀਨ ਲਿਆਉਣ ਲਈ, ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਅਸਮਾਨਤਾ ਜਾਂ ਵਿਤਕਰੇ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਣ ਲਈ ਸਮਾਨਾਂਤਰ ਤੁਲਨਾ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਖਾਸ ਬਿਆਨ ਕੀਤੇ ਜਾਣੇ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ। ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਸਿਰਫ ਦਾਅਵਾ; ਕਿ ਧਾਰਾ 14 ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਐਕਟ ਨੂੰ ਅਯੋਗ ਨਹੀਂ ਕਰੇਗਾ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਇਸ ਗੱਲ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਰਾਜ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਕੁਝ ਵਸਤੂਆਂ ਨੂੰ ਵਿਕਰੀ ਟੈਕਸ ਦੇ ਭੁਗਤਾਨ ਤੋਂ ਛੋਟਾ ਦੇਣ ਲਈ ਸਮਰੱਥ ਹੈ ਅਤੇ ਦੂਜਿਆਂ ਨੂੰ ਦੇਣ ਲਈ ਨਹੀਂ। ਇਹ ਦਲੀਲ, ਅਸਲ ਵਿੱਚ, ਸਿੱਖਿਅਕ ਵਕੀਲ ਦੁਆਰਾ ਅੱਧੇ ਦਿਲ ਨਾਲ ਅੱਗੇ ਵਧਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸਨੇ ਅੱਗੇ ਕੋਈ ਪੈਰਵੀ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ। ਇਸ ਲਈ, ਇਹ ਵਿਵਾਦ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਯੋਗਤਾ ਦੇ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਵਿੱਚ ਹੋਰ ਜਾਣ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਹੈ।

(21) ਉਪਰੋਕਤ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤੇ ਗਏ ਚਾਰ ਸ਼ਰਾਬ ਦੇ ਕੇਸਾਂ ਵਿੱਚ 1970 ਤੋਂ 15 ਫਰਵਰੀ 1971 ਤੱਕ, ਭਾਵ, ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਵਿਦਵਾਨ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਲੈ ਕੇ, 9 ਸਤੰਬਰ, 1970, 1970 ਤੱਕ, 1.1.1.1.1.1. , 11 ਅਗਸਤ, 1967 ਅਤੇ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ 15 ਫਰਵਰੀ, 1971 ਨੂੰ ਪ੍ਰਿੰਸੀਪਲ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 5 ਅਤੇ 6 ਅਧੀਨ ਜਾਰੀ ਕੀਤੇ ਗਏ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨਾਂ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਦੇ ਹੋਏ। ਡੀਲਰ ਆਪਣੇ ਗਾਹਕਾਂ ਤੋਂ ਵਿਕਰੀ ਟੈਕਸ ਨਹੀਂ ਵਸੂਲ ਸਕਦੇ ਸਨ, ਅਤੇ, ਇਸਲਈ, ਘੱਟੋ-ਘੱਟ ਇਸ ਮਿਆਦ ਲਈ ਉਹ ਵਿਕਰੀ ਟੈਕਸ ਦੀ ਵਸੂਲੀ ਖਰੀਦਦਾਰਾਂ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਦੇ ਸਕਦੇ ਸਨ ਜੋ ਉਹ ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕਰਦੇ ਸਨ ਜੇਕਰ ਇਹ ਜਾਣਿਆ ਜਾਂਦਾ ਸੀ ਕਿ ਵਿਕਰੀ ਟੈਕਸ ਉਸ ਮਿਆਦ ਲਈ ਵੀ ਲਗਾਉਣ ਯੋਗ ਸੀ। ਇਸ ਲਈ, ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਮਿਆਦ ਦੇ ਦੌਰਾਨ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਕਮਾਇਆ ਗਿਆ ਮੁਨਾਫਾ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਬਣ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਸੋਧੇ ਹੋਏ ਐਕਟ ਦੁਆਰਾ ਇਸ ਮਿਆਦ ਲਈ ਵਿਕਰੀ ਟੈਕਸ ਲਗਾਉਣਾ ਜਾਇਜ਼ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਧਾਰਾ 19(I)(f) ਦੇ ਉਲਟ ਹੈ। ਅਤੇ (ਜੀ) ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ. ਮੇਰੀ ਰਾਏ ਵਿੱਚ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਦੇ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਦੀ ਇਹ ਦਲੀਲ ਪ੍ਰਬਲ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦੀ। ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀ ਦਲੀਲ ਮੈਸ. ਕ੍ਰਿਸ਼ਨਮੂਰਤੀ ਐਡ ਕੰਪਨੀ, ਆਦਿ ਬਨਾਮ ਮਦਰਾਸ ਰਾਜ ਅਤੇ ਹੋਰ (4)। ਜਿਸ ਨੂੰ ਹੇਠ ਲਿਖੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਵਿੱਚ ਰੱਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ: -

“ਸ਼੍ਰੀਮਾਨ ਸੇਤਲਵਾੜ ਨੇ ਇਸ ਤੱਥ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਫਰਨੇਸ ਆਇਲ ਦੀ ਵਿਕਰੀ 'ਤੇ ਵਿਕਰੀ ਟੈਕਸ ਦਾ ਅਹਿਸਾਸ ਨਹੀਂ ਸੀ।

ਉਸ ਮਿਆਦ ਦੇ ਘੱਟੋ-ਘੱਟ ਕੁਝ ਹਿੱਸੇ ਦੇ ਦੌਰਾਨ 6 ਪ੍ਰਤੀਸ਼ਤ ਦੀ ਦਰ ਜਿਸ ਲਈ ਸੇਧ ਐਕਟ ਨੂੰ ਪਿਛਾਖੜੀ ਕਾਰਵਾਈ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਤੱਥ ਨੂੰ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਸੋਧੇ ਹੋਏ ਐਕਟ ਦੇ ਪ੍ਰਵਿਜ਼ਨਾਂ ਨੂੰ ਖਤਮ ਕਰਨ ਲਈ ਤੋਲਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਸਾਡੇ ਵਿਚਾਰ ਵਿੱਚ, ਇਸ ਵਿਵਾਦ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਜ਼ੋਰ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਹ ਤੱਥ ਕਿ ਇੱਕ ਡੀਲਰ ਦੂਸਰਿਆਂ ਨੂੰ ਵਿਕਰੀ ਟੈਕਸ ਨੂੰ ਪਾਸ ਕਰਨ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਦੀ ਪੂਰਵ-ਅਨੁਮਾਨੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਵਿਕਰੀ ਟੈਕਸ ਲਗਾਉਣ ਵਾਲੇ ਕਾਨੂੰਨ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦੀ ਯੋਗਤਾ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਤ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਵਿਧਾਨਕ ਨੀਤੀ ਦਾ ਮਾਮਲਾ ਹੈ। ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀ ਦਲੀਲ *M/s* ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਵੀ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਜੇ, ਕੇ. ਜੂਟ ਮਿੱਲਜ਼ ਕੰਪਨੀ ਲਿਮਿਟਿਡ ਬਨਾਮ ਯੂਪੀ ਰਾਜ ਅਤੇ ਹੋਰ (11) ਅਤੇ ਹੇਠਾਂ ਦਿੱਤੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ ਰੱਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ।

'ਅਤੇ ਫਿਰ ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਵਿਕਰੀ ਟੈਕਸ ਇੱਕ ਅਸਿੱਧੇ ਟੈਕਸ ਹੈ, ਵਿਕਰੇਤਾ ਜੋ ਟੈਕਸ ਅਦਾ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਉਸ ਨੂੰ ਇਸ ਨੂੰ ਖਪਤਕਾਰ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚਾਉਣ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਇੱਕ ਕਾਨੂੰਨ ਜੋ ਵਿਕਰੀ ਹੋਣ ਤੋਂ ਲੰਬੇ ਸਮੇਂ ਬਾਅਦ ਸੇਲਜ਼ ਟੈਕਸ ਲਗਾ ਦਿੰਦਾ ਹੈ, ਉਸਨੂੰ ਇਸ ਤੋਂ ਵਾਂਝਾ ਕਰ ਦਿੰਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਅਧਿਕਾਰ, ਉਹ ਪਿਛਲਾ ਕਾਰਜ ਹੈ, ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ, ਇੱਕ ਘਟਨਾ ਵਿਕਰੀ ਟੈਕਸ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਅਸਲ ਚਰਿੱਤਰ ਨਾਲ ਅਸੰਗਤ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਪ੍ਰਮਾਣਿਕਤਾ ਐਕਟ, ਇਸ ਲਈ, ਮਾਲ ਦੀ ਵਿਕਰੀ 'ਤੇ ਟੈਕਸ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਕਾਨੂੰਨ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮਾਨਤਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੈ।, ਅਤੇ ਇਹ *ਅਲਟਰਾ ਵਾਇਰਸ* ਐਂਟਰੀ ਹੈ 54। ਸਾਨੂੰ ਇਸ ਵਿਵਾਦ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਤਾਕਤ ਨਹੀਂ ਦਿਖਾਈ ਦਿੰਦੀ। ਇਹ ਕੋਈ ਸ਼ੱਕ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਸੇਲਜ਼ ਟੈਕਸ, ਪ੍ਰਵਾਨਿਤ ਧਾਰਨਾਵਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਖਰੀਦਦਾਰ ਨੂੰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਣਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਵਿਕਰੇਤਾ ਦੁਆਰਾ ਵਿਕਰੀ ਟੈਕਸ ਦੀ ਉਗਰਾਹੀ ਨੂੰ ਅਧਿਕਾਰਤ ਅਤੇ ਨਿਯੰਤ੍ਰਿਤ ਕਰਨ ਦੇ ਪ੍ਰਬੰਧ ਵਿਕਰੀ ਟੈਕਸ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਇੱਕ ਆਮ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾ ਹਨ। ਪਰ ਇਹ ਸੇਲਜ਼ ਟੈਕਸ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਵਿਕਰੇਤਾ ਨੂੰ ਇਸ ਨੂੰ ਖਪਤਕਾਰ ਨੂੰ ਦੇਣ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਵਿਕਰੀ 'ਤੇ ਟੈਕਸ ਲਗਾਉਣ ਦੀ ਸ਼ਰਤ 'ਤੇ ਇਸ ਸ਼ਰਤ 'ਤੇ ਵਿਕਰੇਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਵਸੂਲੀ ਕਰਨ ਦਾ ਪ੍ਰਬੰਧ ਕਰੇ। ਖਰੀਦਦਾਰਾਂ ਤੋਂ ਟੈਕਸ. ਕੀ ਕੋਈ ਕਾਨੂੰਨ ਬਣਾਇਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਸੇਲਜ਼ ਟੈਕਸ ਲਗਾਉਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਜਾਂ ਸੇਲਜ਼ ਟੈਕਸ ਲਗਾਉਣ ਨੂੰ ਪ੍ਰਮਾਣਿਤ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਵਿਕਰੇਤਾ ਇਸ ਨੂੰ ਖਪਤਕਾਰਾਂ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚਾਉਣ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਹ ਨੀਤੀ ਦਾ ਮਾਮਲਾ ਹੈ ਅਤੇ ਵਿਧਾਨ ਦੀ ਯੋਗਤਾ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਸਵਾਲ *ਟਾਟਾ ਆਇਰਨ ਐਂਡ ਸਟੀਲ ਕੰਪਨੀ ਲਿਮਿਟਿਡ ਬਨਾਮ ਬਿਹਾਰ ਰਾਜ* (12) ਵਿੱਚ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦੁਆਰਾ ਸਮਾਪਤ ਹੋਇਆ ਹੈ।

(12) (1958) ਐਸਸੀਆਰ 133 (133 ਐਸਸੀ 452)।

(11) ਏਆਈਆਰ 1961 ਐਸਸੀ 1534 = (1962) 2 ਐਸਸੀਆਰ 1.

**Messrs Punjab Copra Crushing Oil Mills v. The State of Punjab, etc.
(Dhillon, J.)**

(22) ਇਸ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ *ਹੀਰਾ ਲਾਲ ਰਤਨ ਲਾਲ ਦੇ ਕੇਸ (ਸੁਪਰਾ)* ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਵੀ ਲਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿਚ ਕੋਈ ਖਾਸ ਤਰਕ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਵਿਦਵਾਨ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਤੋਂ ਬਾਅਦ *ਮੈਸ. ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਲਾਲ ਬਜਾਜ ਐਂਡ ਕੰਪਨੀ ਦੇ ਕੇਸ, (ਸੁਪਰਾ)* ਨੇ ਇਹ ਘੋਸ਼ਣਾ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਕਿਹਾ ਕਿ ਭਾਰਤੀ ਬਣੀ ਵਿਦੇਸ਼ੀ ਸ਼ਰਾਬ ਦੀ ਵਿਕਰੀ 'ਤੇ ਕੋਈ ਵਿਕਰੀ ਟੈਕਸ ਨਹੀਂ ਲਗਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਫਰਵਰੀ ਮਹੀਨੇ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਿੰਸੀਪਲ ਐਕਟ ਦੀਆਂ ਧਾਰਾਵਾਂ ਅਤੇ 6 ਦੇ ਤਹਿਤ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਜਾਰੀ ਕਰਨ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ, 1971, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਨੇ ਗਾਹਕਾਂ ਨੂੰ ਵਿਕਰੀ ਟੈਕਸ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ। 1973 ਦੀ ਸਿਵਲ ਰਿੱਟ ਨੰ. 429 ਦਾ ਪੈਰਾ ਨੰ: 9, ਜਿਸ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਵਕੀਲਾਂ ਦੁਆਰਾ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਲਈ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਇੱਕ ਆਮ ਤਰਕ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਮਿਆਦ ਬਾਰੇ ਕੋਈ ਖਾਸ ਟਿੱਪਣੀ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਇਸ ਗੱਲ ਦਾ ਕੋਈ ਇਲਜ਼ਾਮ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਕਾਰਨ *ਮੈ. ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਲਾਲ ਬਜਾਜ ਐਂਡ ਕੰਪਨੀ ਦੇ ਕੇਸ (ਸੁਪਰਾ)*, ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਗਾਹਕਾਂ ਨੂੰ ਵਿਕਰੀ ਟੈਕਸ ਨਹੀਂ ਦੇ ਸਕੇ। ਇਹ ਹੋਰ ਦੇਖਣਾ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਜਦੋਂ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਕਿਸੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਧਾਰਾ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਕੁਦਰਤੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪ੍ਰਮਾਣਿਤ ਕਾਨੂੰਨ ਨੂੰ ਪਾਸ ਕਰਨ ਲਈ ਕੁਝ ਸਮਾਂ ਲੱਗਦਾ ਹੈ। ਚੀਜ਼ਾਂ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਵਿੱਚ, ਕਦੇ-ਕਦੇ ਕਿਸੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਧਾਰਾ ਨੂੰ ਦਬਾਉਣ ਅਤੇ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਜਾ ਰਹੇ ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਵਿਗਾੜ ਲਈ ਬੰਨ੍ਹਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਦੇਖਿਆ ਜਾਵੇਗਾ ਕਿ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਨੇ 11 ਅਗਸਤ, 1967 ਦੇ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨਾਂ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਸੁਣਾਏ ਜਾਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਲੈਟਰਸ ਪੇਟੈਂਟ ਅਪੀਲ ਦਾਇਰ ਕਰਕੇ ਅਤੇ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਵਿੱਚ ਅਰਜ਼ੀ ਦਾਇਰ ਕਰਕੇ ਆਪਣੇ ਉਪਾਅ ਜਾਰੀ ਰੱਖੇ ਹੋਏ ਸਨ ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਇਹ ਵਿਦਵਾਨ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਲੈਣ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਹੀ ਸੀ। *M/s* ਵਿੱਚ *ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਲਾਲ ਬਜਾਜ ਐਂਡ ਕੰਪਨੀ ਦੇ ਕੇਸ, ਸੁਪਰਾ*, ਨੂੰ ਇੱਕ ਪਾਸੇ ਰੱਖ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ, ਫਿਰ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਨੇ ਫਰਵਰੀ, 1971 ਵਿੱਚ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ। ਚੀਜ਼ਾਂ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਵਿੱਚ ਇਸ ਮਿਆਦ ਨੂੰ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਵਸੂਲੀ ਨੂੰ ਪ੍ਰਮਾਣਿਤ ਕਰਨ ਲਈ ਕਾਰਵਾਈ ਕਰਨ ਲਈ ਗੈਰ-ਵਾਜਬ ਸਮਾਂ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਵਿਕਰੀ ਟੈਕਸ

(23) ਸ਼੍ਰੀ ਤੀਰਥ ਸਿੰਘ ਮੁੰਜਰਾਲ, ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਨੇ ਫਿਰ *ਕਾਂਤੀਲਾਲ ਬਾਬੂਲਾਲ ਅਤੇ ਬ੍ਰਦਰਜ਼ ਬਨਾਮ ਐਚ.ਸੀ. ਪਟੇਲ ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ (13)* 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ, ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਵਿਦਵਾਨ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ, ਮੈਸਰਜ਼ ਵਿੱਚ ਰਿਪੋਰਟ ਐਂਡ. *ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਲਾਲ ਬਜਾਜ ਐਂਡ ਕੰਪਨੀ ਦੇ ਕੇਸ ਸੁਪਰਾ*, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਟੈਕਸ ਵਾਪਸ ਲੈਣ ਦੇ ਹੱਕਦਾਰ ਹਨ ਜੋ ਉਹਨਾਂ ਦੁਆਰਾ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਅਦਾ ਕੀਤਾ ਜਾ ਚੁੱਕਾ ਹੈ। ਸਿੱਖਿਅਤ ਵਕੀਲ ਆਰ. ਅਬਦੁਲ ਕਾਦਰ ਅਤੇ ਕੰਪਨੀ ਬਨਾਮ *ਸੇਲਜ਼ ਟੈਕਸ ਅਫਸਰ, ਸੈਕਿੰਡ ਸਰਕਲ, ਹੈਦਰਾਬਾਦ (14)* 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕਰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਦਲੀਲ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨਾਂ ਦੇ ਤਹਿਤ ਭੁਗਤਾਨ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸੇਲਜ਼ ਟੈਕਸ, ਜੋ ਆਖਰਕਾਰ ਦੇ ਵਿਦਵਾਨ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਦੁਆਰਾ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਸਨ। ਇਹ

(13) ਏਆਈਆਰ 1968 ਐਸਸੀ 445.

(14) ਏਆਈਆਰ 1964 ਐਸਸੀ 922

ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਮੈ. ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਲਾਈ ਬਜਾਜ ਐਂਡ ਕੰਪਨੀ ਦੇ ਕੇਸ ਸੁਪਰਾ, ਰਾਜ ਦੁਆਰਾ ਬਰਕਰਾਰ ਨਹੀਂ ਰੱਖਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਵਾਪਸ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਵਿਵਾਦ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਤਾਕਤ ਦੇ ਹੈ। ਇਹ ਦੇਖਿਆ ਜਾਵੇਗਾ ਕਿ ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਜੇਕਰ ਸੋਧ ਐਕਟ ਨੂੰ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਅੰਤਰਗਤ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੁਆਰਾ ਅਦਾ ਕੀਤੇ ਵਿਕਰੀ ਟੈਕਸ ਦੀ ਰਕਮ ਵਾਪਸ ਮੰਗਣ ਦਾ ਕੋਈ ਅਧਿਕਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਵੈਧ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਐਕਟ ਨੇ ਐਕਟ ਵਿਚਲੀਆਂ ਕਮੀਆਂ ਨੂੰ ਦੂਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਅਤੇ ਵਿਕਰੀ ਟੈਕਸ ਦੀ ਵਸੂਲੀ ਅਤੇ ਉਗਰਾਹੀ ਨੂੰ ਪਿਛਾਖੜੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪ੍ਰਮਾਣਿਤ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਦੇ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਦੁਆਰਾ ਉਪਰੋਕਤ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਅਥਾਰਟੀਆਂ ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਦੇ ਤੱਥਾਂ 'ਤੇ ਬਿਲਕੁਲ ਵੀ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀਆਂ ਹਨ। ਆਰ. ਅਬਦੁਲ ਕਾਦਰ ਅਤੇ ਕੰਪਨੀ ਦੇ ਕੇਸ ਸੁਪਰਾ ਵਿੱਚ ਡੀਲਰਾਂ ਨੇ ਟੈਕਸ ਇਕੱਠਾ ਕੀਤਾ ਸੀ ਜਿਸਦਾ ਹੈਦਰਾਬਾਦ ਜਨਰਲ ਸੇਲਜ਼ ਟੈਕਸ ਐਕਟ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਉਹ ਹੱਕਦਾਰ ਨਹੀਂ ਸਨ। ਉਕਤ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 11(2) ਵਿੱਚ ਇਹ ਵਿਵਸਥਾ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ ਕਿ ਟੈਕਸ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਇਕੱਠੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਰਕਮ, ਭਾਵੇਂ ਕਿ ਐਕਟ ਅਧੀਨ ਟੈਕਸ ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਸੌਂਪੀ ਜਾਵੇਗੀ ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ, ਤਾਂ ਅਜਿਹੇ ਵਿਅਕਤੀ ਤੋਂ ਟੈਕਸ ਵਸੂਲਿਆ ਜਾਵੇਗਾ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਹ ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ ਮਾਲੀਏ ਦੇ ਬਕਾਏ ਸਨ। ਉਸ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ, ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਲਾਰਡਸ਼ਿਪਾਂ ਦੁਆਰਾ ਇਹ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਧਾਰਾ 11. (2), ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਹ ਖੜ੍ਹਾ ਸੀ, ਆਈਏਟੀਆਈਡੀ ਮਾਲੀਏ ਦੇ ਬਕਾਏ ਵਜੋਂ ਟੈਕਸ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਇਕੱਠੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਰਕਮ ਦੀ ਵਸੂਲੀ ਲਈ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਹਾਲਾਂਕਿ ਇਹ ਰਕਮ ਟੈਕਸ ਵਜੋਂ ਬਕਾਇਆ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਐਕਟ ਦੇ ਤਹਿਤ. ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਸੈਕਸ਼ਨ 11(2) ਦਾ ਸੂਚੀ II ਦੀ ਐਂਟਰੀ 26 ਦੇ ਤਹਿਤ ਵਪਾਰ/ਵਪਾਰ ਅਤੇ ਵਣਜ ਨਾਲ ਕੋਈ ਲੈਣਾ-ਦੇਣਾ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਅਤੇ, ਇਸ ਲਈ, ਰਾਜ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਧਾਰਾ 11(2) ਵਰਗਾ ਕੋਈ ਉਪਬੰਧ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਅਯੋਗ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਟੈਕਸ ਦੀ ਵਸੂਲੀ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਅਥਾਰਟੀਜ਼, ਜੋ ਕਿ ਐਕਟ ਅਧੀਨ ਅਯੋਗ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਜੋ ਸੋਧ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 11(2-) ਦੇ ਤਹਿਤ ਵਸੂਲਣ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ। ਸ਼੍ਰੀ ਤੀਰਥ ਸਿੰਘ ਦੁਆਰਾ ਕਾਂਤੀ ਲਾਈ ਬਥੂਲਾਲ ਦੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਬਾਰੇ ਮੇਰੇ ਵਿਚਾਰ ਵੀ ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਹਨ। ਉਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਬੰਬੇ ਸੇਲਜ਼ ਟੈਕਸ ਐਕਟ, 1946 ਦੀ ਧਾਰਾ 12(ਏ) (4) ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਨਾਲ, ਜਿਸ ਨੇ ਅਥਾਰਟੀਆਂ ਨੂੰ ਟੈਕਸ ਦੀ ਵਸੂਲੀ ਕਰਨ ਲਈ ਅਧਿਕਾਰਤ ਕੀਤਾ ਸੀ ਜ਼ਮੀਨ ਮਾਲੀਏ ਦੇ ਬਕਾਏ ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਉਸ ਮੁਲਾਂਕਣ ਤੋਂ ਜਿਸ ਨੇ ਗਾਹਕਾਂ ਤੋਂ ਟੈਕਸ ਵਸੂਲਿਆ ਸੀ। ਉਪਰੋਕਤ ਧਾਰਾ ਦੇ ਉਪ-ਧਾਰਾ (1) ਜਾਂ (2) ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਜੋ ਕਿ ਡੀਲਰਾਂ ਦੁਆਰਾ ਟੈਕਸ ਮੁਕਤ ਘੋਸ਼ਿਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਮਾਨ 'ਤੇ ਵਿਕਰੀ ਟੈਕਸ ਵਸੂਲਣ ਦੀ ਮਨਾਹੀ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਨੂੰ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਨੇ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਇਸ ਵਿੱਚ ਮਾਮਲੇ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ, ਇਹਨਾਂ ਵਿਵਸਥਾਵਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ ਜ਼ਮੀਨੀ ਮਾਲੀਏ ਦੇ ਬਕਾਏ ਵਜੋਂ ਵਸੂਲੀ ਗਈ ਰਕਮ ਡੀਲਰਾਂ ਨੂੰ ਵਾਪਸ ਅਦਾ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਸੀ। ਇਸ ਲਈ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਲਈ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚੋਂ ਕੋਈ ਵੀ ਉਸ ਦੀ ਸਹਾਇਤਾ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸੋਧ ਐਕਟ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਵਾਪਸ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਦੇ ਹੱਕਦਾਰ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਉਹਨਾਂ ਦੁਆਰਾ ਵਿਕਰੀ ਟੈਕਸ ਵਜੋਂ ਅਦਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਕੋਈ ਵੀ ਰਕਮ ਕਾਨੂੰਨੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਉਹਨਾਂ ਤੋਂ ਵਿਕਰੀ ਟੈਕਸ ਵਜੋਂ ਵਸੂਲੀ ਗਈ ਹੈ।

**Messrs Punjab Copra Crushing Oil Mills v. The State of Punjab, etc.
(Dhillon, J.)**

(24) ਈ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਲਈ ਗੈਰ-ਕਾਊਂਸਲਰ ਸ਼੍ਰੀਮਾਨ ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਤੀਰਥ ਜੀਲ ਸਿੰਘ ਮੁੰਜਰਾਲ ਨੇ ਅੱਗੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਕਿ 1973 ਦੇ ਐਕਟ, ਨੰਬਰ 3 ਦੀ ਧਾਰਾ 11 (ਏਏਏ), ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ ਅਤਿ-ਵਿਰੋਧੀ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਅਦਾਲਤਾਂ ਅਤੇ ਮੁਲਾਂਕਣ ਅਥਾਰਟੀ ਨੂੰ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੰਦੀ ਹੈ। ਸੰਸ਼ੋਧਨ ਐਕਟ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ, ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਰੂਪ ਵਿਚ ਮੁਲਾਂਕਣ ਦੀ ਸਮੀਖਿਆ ਕਰਨ ਲਈ। ਇਸ ਮੰਤਵ ਲਈ, ਸਿੱਖਿਅਤ ਵਕੀਲ M/s 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਆਦਰਸ਼ ਭੰਡਾਰ, ਅਲੀਗੜ੍ਹ ਬਨਾਮ ਸੇਲ ਟੈਕਸ ਅਫਸਰ, ਅਲੀਗੜ੍ਹ, (15)। 1973 ਦੇ ਐਕਟ ਨੰਬਰ 3 ਦੀ ਧਾਰਾ 11 (ਏਏਏ), ਹੇਠ ਲਿਖੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਵਿੱਚ ਹੈ: -

“ਇਸ ਐਕਟ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਕਿਸੇ ਵੀ ਚੀਜ਼ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ, ਮੁਲਾਂਕਣ ਅਥਾਰਟੀ ਪੰਜਾਬ ਜਨਰਲ ਸੇਲਜ਼ ਟੈਕਸ (ਸੋਧ ਅਤੇ ਪ੍ਰਮਾਣਿਕਤਾ) ਐਕਟ, 1972 ਦੇ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕੀਤੇ ਗਏ ਅਜਿਹੇ ਮੁਲਾਂਕਣਾਂ ਜਾਂ ਮੁੜ-ਮੁਲਾਂਕਣਾਂ ਦੀ ਸਮੀਖਿਆ ਕਰੇਗੀ, ਜੋ ਕਿ ਇਸ ਐਕਟ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਅਨੁਕੂਲ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਦੁਆਰਾ ਸੰਸ਼ੋਧਿਤ) ਉਪਰੋਕਤ ਐਕਟ ਦੁਆਰਾ ਸੋਧਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਪਹਿਲਾਂ ਕੀਤੇ ਗਏ ਆਰਡਰ ਨੂੰ ਬਦਲਦਾ ਜਾਂ ਸੰਸ਼ੋਧਿਤ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜੋ ਪਹਿਲਾਂ ਕੀਤੇ ਗਏ ਆਰਡਰ ਨੂੰ ਇਸ ਐਕਟ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਅਨੁਕੂਲ ਲਿਆਉਣ ਲਈ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਪਰੋਕਤ ਐਕਟ ਦੁਆਰਾ ਸੋਧਿਆ ਗਿਆ ਹੈ:

ਬਸ਼ਰਤ ਕਿ ਕਿਸੇ ਵੀ ਡੀਲਰ ਨੂੰ ਸੁਣਵਾਈ ਦਾ ਮੌਕਾ ਦਿੱਤੇ ਬਿਨਾਂ ਇਸ ਧਾਰਾ ਅਧੀਨ ਕੋਈ ਹੁਕਮ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ।”

ਸੈਕਸ਼ਨ 11 (ਏਏਏ) ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਤੋਂ ਇਹ ਦੇਖਿਆ ਜਾਵੇਗਾ ਕਿ ਕਿਸੇ ਵੀ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਖਾਸ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਮੁਲਾਂਕਣ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨ ਲਈ ਕੋਈ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਹ ਵਿਵਸਥਾ ਕੇਵਲ ਮੁਲਾਂਕਣ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਅਥਾਰਟੀ ਨੂੰ ਪੰਜਾਬ ਜਨਰਲ ਸੇਲਜ਼ ਟੈਕਸ (ਸੋਧ ਅਤੇ ਪ੍ਰਮਾਣਿਕਤਾ) ਐਕਟ, 1972 ਦੇ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕੀਤੇ ਗਏ ਮੁਲਾਂਕਣਾਂ ਜਾਂ ਮੁੜ-ਮੁਲਾਂਕਣਾਂ ਦੀ ਸਮੀਖਿਆ ਕਰਨ ਲਈ ਅਧਿਕਾਰਤ ਕਰਦੀ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਇਸ ਐਕਟ ਦੇ ਪ੍ਰਵਾਧਾਨ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣਾਂ ਦੇ ਅਨੁਕੂਲ ਨਹੀਂ ਹਨ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਅਧਿਕਾਰਤ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਅਜਿਹੇ ਹੁਕਮ ਕਰਨ ਤਾਂ ਜੋ ਉਪਰੋਕਤ ਐਕਟ ਦੁਆਰਾ ਸੋਧੇ ਗਏ ਐਕਟ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਅਨੁਕੂਲ ਕੀਤੇ ਗਏ ਪਿਛਲੇ ਹੁਕਮਾਂ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕੇ। ਇਹ ਵਿਵਸਥਾ ਮੁਲਾਂਕਣ ਅਥਾਰਟੀ ਨੂੰ ਪ੍ਰਮਾਣਿਤ ਐਕਟ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਅਨੁਕੂਲ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਕੀਤੇ ਗਏ ਮੁਲਾਂਕਣਾਂ ਨੂੰ ਲਿਆਉਣ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਦੇਣ ਲਈ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਜੋ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਰਾਜ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਦੀ ਯੋਗਤਾ ਦੇ ਅੰਦਰ ਹੈ। ਮੈਨੂੰ ਅਜਿਹਾ ਰੱਖਣ ਦਾ ਕੋਈ ਕਾਰਨ ਨਹੀਂ ਮਿਲਦਾ

(15) ਏਆਈਆਰ 1959 ਸਾਰੇ. 557

ਵਿਵਸਥਾ, ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ, ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਹੈ। ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਲਈ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਦੁਆਰਾ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਅਥਾਰਟੀ ਇਸ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਉਸਦੀ ਕੋਈ ਸਹਾਇਤਾ ਨਹੀਂ ਕਰ ਰਹੀ ਹੈ। ਉਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਐਕਟ ਵਿੱਚ ਜੋ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਉਹ ਅਦਾਲਤਾਂ ਨੂੰ ਸੀ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਹਾਈ ਕੋਰਟਾਂ ਵੀ ਸ਼ਾਮਲ ਸਨ। ਮਾਮਲੇ ਦੇ ਇਸ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਕਿਉਂਕਿ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਨੂੰ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਅਨੁਛੇਦ 245 ਤੋਂ ਕਾਨੂੰਨ ਬਣਾਉਣ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਧਾਰਾ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਧਾਰਾ 226 ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ, ਦੇ ਅਧੀਨ

ਸ਼ਕਤੀ ਬਣਦੀ ਹੈ, ਇਸ ਲਈ, ਇਹ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਕਿਸੇ ਵੀ ਕਾਨੂੰਨ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਲਈ ਖੁੱਲ੍ਹਾ ਹੈ ਜੋ ਸਿੱਧੇ ਜਾਂ ਅਸਿੱਧੇ ਤੌਰ 'ਤੇ, ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਆਰਟੀਕਲ 226 ਦੁਆਰਾ, ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੂੰ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 226 ਦੇ ਤਹਿਤ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ 'ਤੇ ਕਬਜ਼ਾ ਕਰਨ ਕਾਰਨ ਸੋਧ ਐਕਟ ਬਨਾਮ ਦੀ ਵਿਵਸਥਾ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ, ਮੈਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਦੱਸ ਚੁੱਕਾ ਹਾਂ ਕਿ ਅਦਾਲਤਾਂ ਨੂੰ ਕੋਈ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਅਪ੍ਰੈਸ਼ਨ ਕੀਤਾ ਸੈਕਸ਼ਨ ਸਿਰਫ ਮੁਲਾਂਕਣ ਅਥਾਰਟੀ ਨੂੰ ਸੰਸ਼ੋਧਨ ਅਤੇ ਪ੍ਰਮਾਣਿਕਤਾ ਐਕਟ, 1972 ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਮੁਲਾਂਕਣ ਅਤੇ ਮੁੜ-ਮੁਲਾਂਕਣ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਦਿੰਦਾ ਹੈ। ਸ਼੍ਰੀ ਮੁੰਜਰਾਲ ਦੁਆਰਾ ਆਪਣੀਆਂ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਦੇ ਸਮਰਥਨ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਹੋਰ ਨੁਕਤਾ ਨਹੀਂ ਦਬਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ।

(25) ਸਿਵਲ ਰਿੱਟ ਵਿੱਚ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਲਈ ਸਿੱਖਿਅਤ ਵਕੀਲ ਸ਼੍ਰੀ ਆਰ.ਐਨ. ਨਰੂਲਾ ਦੀ ਇੱਕੋ ਇੱਕ ਹੋਰ ਦਲੀਲ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਨੋਟ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। 1973 ਦੇ 429, ਇਸ ਪ੍ਰਭਾਵ ਲਈ ਕਿ ਉਸਦਾ ਮੁਵੱਕਿਲ ਸਾਲ 1970-71 ਲਈ ਲਾਇਸੈਂਸਪਾਰਕ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਮਿਆਦ ਦੇ ਦੌਰਾਨ ਉਹ 9 ਸਤੰਬਰ, 1970, ਮੈਸਰਜ਼ ਵਿੱਚ ਫੈਸਲੇ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਵਿਕਰੀ ਟੈਕਸ ਇਕੱਠਾ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਲਾਈ ਬਜਾਜ਼ ਐਂਡ ਕੰਪਨੀ ਦੇ ਕੇਸ (ਸੁਪਰਾ), 15 ਫਰਵਰੀ, 1971 ਤੱਕ, ਪ੍ਰਿੰਸੀਪਲ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 5 ਅਤੇ 6 ਦੇ ਤਹਿਤ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਜਾਰੀ ਕਰਨ ਦੀ ਮਿਤੀ, ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ, ਉਸ ਨੂੰ ਟੈਕਸ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਲਈ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ, ਜੋ ਕਿ ਉਹ ਗਾਹਕਾਂ ਤੱਕ ਨਹੀਂ ਪਹੁੰਚ ਸਕਿਆ। ਸਿੱਖਿਅਤ ਵਕੀਲ ਕੰਨਥਤ ਥਥੁਨੀ ਮੋਪਿਲ ਨਾਇਰ ਆਦਿ ਬਨਾਮ ਕੇ ਈਅਰ ਲਾ ਅਤੇ ਹੋਰ (16) ਦੇ ਰਾਜ 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਦਲੀਲ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ 1973 ਦੀ ਸਿਵਲ ਰਿੱਟ ਨੰਬਰ 429 ਵਿਚ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਸੋਧੇ ਹੋਏ ਐਕਟ ਨੂੰ ਅਲਟਰਾ ਵਾਇਰਲ ਘੋਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਕੰਮ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਉਸ ਲਈ ਬਹੁਤ ਮੁਸ਼ਕਲ. ਇਹ ਦਲੀਲ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਝੂਠੀ ਹੈ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮੈਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਕਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਦਲੀਲ ਕਿ ਕਿਉਂਕਿ ਡੀਲਰ ਸੇਲਜ਼ ਟੈਕਸ ਨੂੰ ਗ੍ਰਾਹਕ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਦੇ ਸਕਦੇ ਸਨ ਅਤੇ ਇਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਪਿਛਲਾ ਟੈਕਸ ਕਾਨੂੰਨ ਪਾਸ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ i.

(16) ਏਆਈਆਰ 1961 ਐਸਸੀ 552.

ਗਲਤ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਲਾਰਡਸ਼ਿਪਸ ਦੁਆਰਾ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਦੀ ਇੱਕ ਲੜੀ ਵਿੱਚ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ, ਮੈਂ ਸਿਰਫ ਇੱਕ ਫੈਸਲੇ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦੇਣਾ ਚਾਹਾਂਗਾ, ਜੋ ਮੈਸਰਜ਼ ਵਿੱਚ ਰਿਪੋਰਟ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਜੇਕੇ ਜੂਟ ਮਿੱਲਜ਼ ਕੰਪਨੀ ਲਿਮਟਿਡ ਬਨਾਮ ਉੱਤਰ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਰਾਜ ਅਤੇ ਹੋਰ (11), ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਲਾਰਡ ਸ਼ਿਪ ਨੇ ਕਿਹਾ ਸੀ ਕਿ ਇੱਕ ਵਿਕਰੀ ਟੈਕਸ ਖਰੀਦਦਾਰ ਨੂੰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਣਾ ਹੈ ਅਤੇ ਵਿਕਰੀ ਟੈਕਸ ਦੀ ਉਗਰਾਹੀ ਨੂੰ ਅਧਿਕਾਰਤ ਅਤੇ ਨਿਯੰਤ੍ਰਿਤ ਕਰਨ ਦੀਆਂ ਵਿਵਸਥਾਵਾਂ। ਖਰੀਦਦਾਰ ਤੋਂ ਵਿਕਰੇਤਾ ਵਿਕਰੀ ਟੈਕਸ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਇੱਕ ਆਮ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾ ਹੈ। ਪਰ ਇਹ

**Messrs Punjab Copra Crushing Oil Mills v. The State of Punjab, etc.
(Dhillon, J.)**

ਸੇਲਜ਼ ਟੈਕਸ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਵਿਕਰੇਤਾ ਨੂੰ ਇਸ ਨੂੰ ਖਪਤਕਾਰ ਨੂੰ ਦੇਣ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਦਾ ਮਾਲਕ ਵਿਕਰੇਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਇਕੱਠਾ ਕਰਨ ਦੀ ਵਿਵਸਥਾ ਕਰਨ 'ਤੇ ਵਿਕਰੀ ਦੀ ਸ਼ਰਤ ' ਤੇ ਟੈਕਸ ਲਗਾਉਣ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਹੈ। ਖਰੀਦਦਾਰਾਂ ਤੋਂ ਟੈਕਸ। ਅੱਗੇ ਇਹ ਵਿਚਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਕੀ ਕੋਈ ਕਾਨੂੰਨ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ , ਸੇਲਜ਼ ਟੈਕਸ ਲਗਾਉਣਾ, ਜਾਂ ਸੇਲਜ਼ ਟੈਕਸ ਲਗਾਉਣ ਨੂੰ ਪ੍ਰਮਾਣਿਤ ਕਰਨਾ, ਜਦੋਂ ਵਿਕਰੇਤਾ ਇਸ ਨੂੰ ਖਪਤਕਾਰਾਂ ਨੂੰ ਦੇਣ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿਚ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਇਹ ਨੀਤੀ ਦਾ ਮਾਮਲਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ 'ਤੇ ਕੋਈ ਅਸਰ ਨਹੀਂ ਪੈਂਦਾ। ਵਿਧਾਨ ਦੀ ਯੋਗਤਾ . ਇਸ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ *ਹੀਰਾ ਲਾਈ ਰਤਨ ਲਾਈ ਦੇ ਕੇਸ (ਸੁਪਰਾ)* ਵਿੱਚ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੇ ਇੱਕ ਤਾਜ਼ਾ ਫੈਸਲੇ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਵੀ ਦਿੱਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ *ਕੁਨਨਾਥ ਥਾਥੁਨੀ ਮੋਪਿਲ ਨਾਇਰ, ਆਦਿ ਬਨਾਮ ਕੋਰਲਾ ਰਾਜ ਅਤੇ ਹੋਰ (16)* ਵਿੱਚ ਦਰਜ ਅਥਾਰਟੀ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਕਹਿਣਾ ਕਾਫ਼ੀ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੇ **1958** ਦੀ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੰਬਰ **42** ਵਿੱਚ, ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੇ ਆਪਣੇ ਲਾਰਡਸ਼ਿਪ ਅੱਗੇ , ਜੰਗਲ ਦਾ ਮਾਲਕ ਸੀ ਜੋ ਰਾਜ ਦੇ ਪੁਨਰਗਠਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਮਦਰਾਸ ਰਾਜ ਵਿੱਚ ਸਥਿਤ ਸੀ। ਰਾਜ ਦੇ ਪੁਨਰਗਠਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਇਸ ਖੇਤਰ ਨੂੰ ਕੋਰਲਾ ਰਾਜ ਵਿੱਚ ਤਬਦੀਲ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਉਕਤ ਖੇਤਰ ਮਦਰਾਸ ਪ੍ਰੀਜ਼ਰਵੇਸ਼ਨ ਆਫ ਪ੍ਰਾਈਵੇਟ ਫਾਰੈਸਟ ਐਕਟ, **1949** ਦੁਆਰਾ ਨਿਯੰਤਰਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਐਕਟ ਦੇ ਪ੍ਰੋਵਿਜ਼ਨਜ਼ ਦੇ ਤਹਿਤ, ਜੰਗਲ ਦਾ ਕੋਈ ਵੀ ਮਾਲਕ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਕਲੈਕਟਰ ਦੀ ਆਗਿਆ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਜੰਗਲ ਵਿੱਚੋਂ ਲੱਕੜ ਨਹੀਂ ਹਟਾ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਉਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਕਲੈਕਟਰ ਦੁਆਰਾ ਜੰਗਲ ਵਿੱਚੋਂ ਕੁਝ ਦਰੱਖਤ ਕੱਟਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਰੁਪਏ ਦੀ ਆਮਦਨ ਹੋਈ ਸੀ। ਉਪਰੋਕਤ ਦਰਖਤਾਂ ਦੀ ਵਿਕਰੀ ਤੋਂ **3,100** ਪ੍ਰਤੀ ਸਾਲ. ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦਾ ਮੁਕੱਦਮਾ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਭਾਵੇਂ ਉਸ ਨੇ **2000** ਰੁਪਏ ਦੀ ਕਮਾਈ ਕੀਤੀ ਸੀ। **3,100** ਪ੍ਰਤੀ ਸਾਲ, ਰੁਪਏ ਦਾ ਟੈਕਸ। **50,000** ਪ੍ਰਤੀ ਸਾਲ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਜਾ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਤੱਥਾਂ 'ਤੇ ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਇਹ ਕਾਨੂੰਨ ਪੱਖਪਾਤੀ ਹੋਣ ਕਰਕੇ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੇ ਮੌਲਿਕ ਅਧਿਕਾਰ 'ਤੇ ਗੈਰ-ਵਾਜ਼ਬ ਪਾਬੰਦੀਆਂ ਲਾਉਂਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਫੈਸਲੇ ਦਾ ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਦੇ ਤੱਥਾਂ ਨਾਲ ਕੋਈ ਸਬੰਧ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਸ੍ਰੀ ਆਰ.ਐਚ. ਨਰੂਲਾ ਵੱਲੋਂ ਕੋਈ ਹੋਰ ਦਲੀਲ ਅੱਗੇ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਗਈ।

ਕੇ-

(26) ਉੱਪਰ ਦਿੱਤੇ ਸਕਰੀਜ਼ਨਜ਼ ਲਈ ਰਿਕਾਰਡ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਨ, ਇਹ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਅਤੇ .ਇਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਖਰਚਿਆਂ ਦੇ ਨਾਲ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

PC PANDIT , J.(27) ਮੇਰੇ ਵਿਦਵਾਨ ਭਰਾ ਦੁਆਰਾ ਪਹੁੰਚੇ ਸਿੱਟੇ ਨੂੰ *ਹੀਰਾ ਲਾਈ ਰਤਨ ਲਾਈ ਬਨਾਮ ਸੇਲਜ਼ ਟੈਕਸ ਅਫਸਰ, ਸੈਕਸ਼ਨ III, ਕਾਨਪੁਰ, ਅਤੇ ਹੋਰ (3)* ਵਿੱਚ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੇ ਇੱਕ ਤਾਜ਼ਾ ਫੈਸਲੇ ਤੋਂ ਪੂਰਾ ਸਮਰਥਨ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੈ। , ਜਿੱਥੇ ਇਹ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ: -

“ਯੂਪੀ ਸੇਲਜ਼ ਟੈਕਸ ਐਕਟ, **1948** ਦੀ ਧਾਰਾ **3**, ਮਲਟੀ-ਪੁਆਇੰਟ ਸੇਲਜ਼ ਟੈਕਸ ਦੀ ਵਿਵਸਥਾ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਸੈਕਸ਼ਨ **3-ਡੀ** ਨੇ ਅਨਾਜ ਅਤੇ ਕੁਝ ਹੋਰ ਵਸਤਾਂ ਦੀ ਪਹਿਲੀ ਖਰੀਦ ਦੇ ਪੜਾਅ 'ਤੇ ਡੀਲਰ ਦੁਆਰਾ ਸਿੰਗਲ ਪੁਆਇੰਟ ਟੈਕਸ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਅਜਿਹੇ ਮਾਲ ਨੂੰ ਸੂਚਿਤ ਕਰਨ ਦੇ ਯੋਗ ਬਣਾਇਆ। **1** ਅਕਤੂਬਰ, **1964** ਦੀ

ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਨੰਬਰ **ST 7122/X** ਦੁਆਰਾ, ਪਹਿਲੀ ਖਰੀਦ ਦੇ ਪੜਾਅ 'ਤੇ ਸਿੰਗਲ ਪੁਆਇੰਟ ਟੈਕਸ ਲਈ ਧਾਰਾ **3-D** ਦੇ ਤਹਿਤ "ਭੋਜਨ" ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ। ਸੇਲ ਟੈਕਸ ਅਥਾਰਟੀਆਂ ਨੇ ਧਾਰਾ **3-ਡੀ** ਅਤੇ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਦਾਲ ਸਮੇਤ ਪ੍ਰੋਸੈਸਡ ਜਾਂ ਵੰਡੇ ਹੋਏ ਅਨਾਜ ਦੀ ਪਹਿਲੀ ਖਰੀਦ ਨੂੰ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਟੈਕਸ 'ਚ ਲਿਆਉਣ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਗੈਰ-ਪ੍ਰੋਸੈਸ ਕੀਤੇ ਜਾਂ ਨਾ ਵੰਡੇ ਅਨਾਜ ਤੋਂ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸੁਤੰਤਰ ਇਕ ਵੱਖਰੀ ਵਸਤੂ ਬਣਾਈ ਹੈ। ਇਲਾਹਾਬਾਦ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ, ਹਾਲਾਂਕਿ, *ਤਿਲੋਕ ਚੰਦ ਪ੍ਰਸਨ ਕੁਮਾਰ ਬਨਾਮ ਸੇਲ ਟੈਕਸ ਅਫਸਰ, ਹਾਥਰਸ, ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਅਲੀਗੜ੍ਹ (17)* ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਕਿ ਅਜਿਹੀ ਵਸਤੂ ਅਵੈਧ ਸੀ। ਉਸ ਫੈਸਲੇ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਯੂਪੀ ਸੇਲਜ਼ ਟੈਕਸ (ਸੋਧ ਅਤੇ ਪ੍ਰਮਾਣਿਕਤਾ) ਐਕਟ, **1970**, ਇੱਕ ਆਰਡੀਨੈਂਸ ਦੀ ਥਾਂ, ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਸੈਕਸ਼ਨ **3-ਡੀ (1)** ਵਿੱਚ ਸਪੱਸ਼ਟੀਕਰਨ **II** ਜੋੜਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਇਹ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਕਿ "ਵਿਭਾਜਿਤ ਜਾਂ ਪ੍ਰੋਸੈਸਡ ਅਨਾਜ ਨੂੰ ਵੱਖਰਾ ਮੰਨਿਆ ਜਾਵੇਗਾ। ਗੈਰ-ਵਿਭਾਜਿਤ ਜਾਂ ਗੈਰ-ਪ੍ਰੋਸੈਸ ਕੀਤੇ ਅਨਾਜ " ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਉਪ-ਧਾਰਾ **(1)** ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਵੀ "ਵਿਭਾਜਿਤ ਜਾਂ ਪ੍ਰੋਸੈਸਡ ਅਨਾਜ ਦੀ ਪਹਿਲੀ ਖਰੀਦ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਟੈਕਸ ਲਗਾਉਣ, ਵਸਤੂ ਜਾਂ ਉਗਰਾਹੀ ਨੂੰ ਰੋਕਣ ਲਈ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾਵੇਗਾ ਕਿਉਂਕਿ ਟੈਕਸ ਲਗਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਇਹਨਾਂ ਅਨਾਜਾਂ ਦੀ ਪਹਿਲੀ ਖਰੀਦ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਅਣ-ਵਿਭਾਜਿਤ ਜਾਂ ਗੈਰ-ਪ੍ਰੋਸੈਸਡ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਪਹਿਲਾਂ ਵਸੂਲਿਆ ਜਾਂ ਇਕੱਠਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ"। ਸੋਧੇ ਹੋਏ ਐਕਟ ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ **7** ਨੇ ਪਹਿਲਾਂ ਦੇ ਲੇਵੀਜ਼ ਨੂੰ ਵੀ ਪ੍ਰਮਾਣਿਤ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਧਾਰਾ **3-ਡੀ** ਦੇ ਤਹਿਤ ਜਾਰੀ ਕੀਤੇ ਗਏ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨਾਂ ਨੂੰ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸੋਧਿਆ ਗਿਆ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਨੇ **1948** ਦੇ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ **3-ਡੀ (I)** ਅਤੇ **1970** ਦੇ ਸੋਧੇ ਹੋਏ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ **7** ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ **II** ਦੀ ਵੈਧਤਾ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਦੇਣ ਲਈ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਵਿੱਚ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀਆਂ। ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਨੂੰ ਅਪੀਲ 'ਤੇ:

(17) (1970) 25 ਐਸਟੀਸੀ 118.

- ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, **(i)** ਕਿ ਟੈਕਸ ਦੀ ਇੱਕ ਨਵੀਂ ਵਸੂਲੀ ਨੂੰ ਪਿਛਾਂਹ-ਖਿੱਚੂ ਤੌਰ 'ਤੇ ਲਗਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ;
- (ii)** ਕਿ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਅਨਾਜ ਨੂੰ ਅਣ-ਵਿਭਾਜਿਤ, ਜਾਂ ਗੈਰ-ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਕੀਤੇ ਅਨਾਜਾਂ ਤੋਂ ਵੱਖ ਕਰਨ ਜਾਂ ਵੰਡਣ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਦੋ ਵੱਖਰੀਆਂ ਅਤੇ ਸੁਤੰਤਰ ਵਸਤੂਆਂ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਵਰਤਣ ਲਈ ਸਮਰੱਥ ਸੀ;
- (iii)** ਕਿ ਸੋਧੇ ਹੋਏ ਐਕਟ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਕੇ, ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਨੇ ਵਿਧਾਨਿਕ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਨੂੰ ਹੜੱਪਣ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਸੀ, ਪਰ ਸਿਰਫ਼ ਆਪਣੇ ਵਿਧਾਨਕ ਇਰਾਦੇ ਨੂੰ ਸਪੱਸ਼ਟ ਕੀਤਾ ਸੀ;
- (iv)** ਕਿ ਧਾਰਾ **3-ਡੀ (1)** ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ **II** ਨੇ ਭਾਰਤ ਦੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ ਧਾਰਾ **14** ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ;

Messrs Punjab Copra Crushing Oil Mills v. The State of Punjab, etc.
(Dhillon, J.)

- (v) ਕਿ ਪਿਛਲਾ ਲੇਵੀ ਧਾਰਾ **19(1) (f)** ਜਾਂ **(g)** ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਨਹੀਂ ਸੀ; ਸੰਸ਼ੋਧਨ ਦੀ ਲੋੜ ਇਸ ਲਈ ਪਈ ਕਿਉਂਕਿ ਵਿਧਾਨਪਾਲਿਕਾ ਪ੍ਰਿੰਸੀਪਲ ਐਕਟ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰੋਸੈਸ ਕੀਤੇ ਜਾਂ ਵੰਡੇ ਹੋਏ ਅਨਾਜਾਂ ਨੂੰ ਗੈਰ-ਪ੍ਰੋਸੈਸ ਕੀਤੇ ਜਾਂ ਅਣ-ਵਿਭਾਜਿਤ ਅਨਾਜਾਂ ਤੋਂ ਵੱਖ ਕਰਨ ਦੇ ਆਪਣੇ ਇਰਾਦੇ ਨੂੰ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸਾਹਮਣੇ ਲਿਆਉਣ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਹੀ ਸੀ ਅਤੇ ਪਿਛਲਾ ਸੰਸ਼ੋਧਨ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੋ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਰਾਜ ਨੂੰ ਵੱਡੀ ਰਕਮ ਵਾਪਸ ਕਰਨੀ ਪੈਂਦੀ ਸੀ। ;
- (vi) ਇਹ ਤੱਥ ਕਿ ਪਿਛਲਾ ਲੇਵੀ ਡੀਲਰਾਂ ਨੂੰ ਖਪਤਕਾਰਾਂ ਨੂੰ ਟੈਕਸ ਪਾਸ ਕਰਨ ਦਾ ਮੌਕਾ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦੀ ਸੀ, ਲੇਵੀ ਦੀ ਵਿਧਾਨਕ ਯੋਗਤਾ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ ਕੋਈ ਸਾਰਥਕ ਨਹੀਂ ਸੀ;
- (vii) ਪੈਕਟਿਵ ਪ੍ਰਭਾਵ ਵੰਡਣ ਜਾਂ ਪ੍ਰੋਸੈਸਡ ਫੂਡ ਅਨਾਜ ਦੇ ਨਾਲ ਟੈਕਸ ਵਿੱਚ ਲਿਆਇਆ ਗਿਆ ਹੈ ;
- (viii) ਕਿ ਸਪਲਿਟ ਜਾਂ ਪ੍ਰੋਸੈਸਡ ਅਨਾਜਾਂ 'ਤੇ ਟੈਕਸ ਲਗਾਉਣ ਲਈ ਕੋਈ ਤਾਜ਼ਾ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਜ਼ਰੂਰੀ ਨਹੀਂ ਸੀ: ਸਪੱਸ਼ਟੀਕਰਨ II ਦੇ ਕਾਰਨ, ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਜਾਰੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਐਕਸਪ੍ਰੈਸ "ਭੋਜਨ" ਨੂੰ ਦੋ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਵਸਤੂਆਂ, ਪ੍ਰੋਸੈਸ ਸੇਡ ਜਾਂ ਸਪਲਿਟ ਫੂਡ ਗ੍ਰੇਨ ਅਤੇ ਗੈਰ-ਪ੍ਰੋਸੈਸ ਕੀਤੇ ਜਾਂ ਅਣ-ਵਿਭਾਜਿਤ ਅਨਾਜ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਪੜ੍ਹਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ। ;
- (ix) ਕਿ ਧਾਰਾ **3**-ਡੀ ਨੇ ਕਾਰਜਪਾਲਿਕਾ ਨੂੰ ਵਿਧਾਨਕ ਕਾਰਜਾਂ ਦਾ ਕੋਈ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਡੈਲੀਗੇਸ਼ਨ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਸੀ।

ਟੈਕਸ ਲਗਾਉਣ ਦੀ ਵਿਧਾਨਕ ਸ਼ਕਤੀ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਆਪ ਵਿੱਚ ਪਿਛਾਖੜੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਟੈਕਸ ਲਗਾਉਣ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਵੀ ਸ਼ਾਮਲ ਹੁੰਦੀ ਹੈ।

ਪ੍ਰੋਸੈਸਡ ਜਾਂ ਸਪਲਿਟ ਦਾਲਾਂ ਅਤੇ ਗੈਰ-ਪ੍ਰੋਸੈਸਡ ਜਾਂ ਅਣ-ਵਿਭਾਜਿਤ ਦਾਲਾਂ ਦਾ ਵਰਗੀਕਰਨ ਇੱਕ ਵਾਜਬ ਵਰਗੀਕਰਨ ਹੈ। ਇਹ ਉਸ ਵਰਤੋਂ 'ਤੇ ਅਧਾਰਤ ਹੈ ਜਿਸ ਲਈ ਉਹ ਚੀਜ਼ਾਂ ਲਗਾਈਆਂ ਜਾ ਸਕਦੀਆਂ ਹਨ।

ਇਸ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਸ਼ੱਕ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਟੈਕਸ ਵਿਵਸਥਾ ਨੂੰ ਸਖਤੀ ਨਾਲ ਅੰਤਰ- ਪ੍ਰੀਖਿਆ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਕੋਈ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਕੋਈ ਟੈਕਸ ਲਗਾਉਣ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਰੱਖਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਸ ਇਰਾਦੇ ਨੂੰ ਕਾਨੂੰਨ ਵਿੱਚ ਵਰਤੀ ਗਈ ਭਾਸ਼ਾ ਦੁਆਰਾ ਸਪੱਸ਼ਟ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਪਰ ਇਸਦਾ ਮਤਲਬ ਇਹ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਟੈਕਸ ਲਗਾਉਣ ਵਾਲੇ ਕਾਨੂੰਨ ਵਿੱਚ ਉਪਬੰਧ ਨੂੰ ਵਾਜਬ ਨਹੀਂ ਪੜ੍ਹਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

ਇਹ ਸੱਚ ਹੈ ਕਿ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਆਪਣੇ ਵਿਧਾਨਕ ਕਾਰਜ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਸੰਸਥਾ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਸੌਂਪ ਸਕਦੀ। ਪਰ ਉਸ ਯੋਗਤਾ ਦੇ ਅਧੀਨ ਇਹ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਨੂੰ ਉਹਨਾਂ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੀ ਚੋਣ ਕਰਨ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਸੌਂਪਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਹੈ ਜਿਨ੍ਹਾਂ 'ਤੇ ਟੈਕਸ ਲਗਾਇਆ ਜਾਣਾ ਹੈ। ਚੀਜ਼ਾਂ ਦੇ ਸੁਭਾਅ ਵਿੱਚ, ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਲਈ ਵਸਤੂਆਂ ਦੀ ਗਿਣਤੀ ਕਰਨਾ ਅਸੰਭਵ ਹੈ, ਉਹਨਾਂ ਸੌਂਦਿਆਂ 'ਤੇ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਵਿਕਰੀ ਟੈਕਸ ਜਾਂ ਖਰੀਦ ਟੈਕਸ ਲਗਾਇਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਲਈ ਵਸਤੂਆਂ ਦੀ ਚੋਣ ਕਰਨਾ ਵੀ ਅਸੰਭਵ ਹੈ, < ਜੋ ਇੱਕ ਸਿੰਗਲ ਪੁਆਇੰਟ ਵਿਕਰੀ ਜਾਂ ਖਰੀਦ ਟੈਕਸ ਦੇ ਅਧੀਨ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀ ਚੋਣ ਕਰਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕਈ ਪਹਿਲੂਆਂ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਸਮਾਜ 'ਤੇ ਟੈਕਸ ਦਾ ਪ੍ਰਭਾਵ, ਆਰਥਿਕ ਨਤੀਜੇ ਅਤੇ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨਿਕ ਸੁਵਿਧਾਵਾਂ ਨੂੰ ਵਿਚਾਰਨਾ ਹੋਵੇਗਾ। ਇਹ ਕਾਰਕ ਸਮੇਂ-ਸਮੇਂ 'ਤੇ ਬਦਲ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਇਸ ਲਈ ਚੀਜ਼ਾਂ ਦੇ ਸੁਭਾਅ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਵੇਰਵੇ ਕਾਰਜਕਾਰੀ 'ਤੇ ਛੱਡ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਹਨ।

ਮੈਂ ਸਹਿਮਤ ਹਾਂ ਕਿ ਇਹਨਾਂ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਨੂੰ ਖਰਚਿਆਂ ਦੇ ਨਾਲ ਖਾਰਜ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ।

ਡਿਸਕਲੇਮਰ :- ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਰਣਾ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ਾਂ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ, ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ-ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

ਰਵਨੀਤ ਸਿੰਘ

ਕੇ. ਐਸ. ਕੇ

ਫੁਲ ਬੈਂਚ

ਬਲਰਾਜ ਤੁਲੀ ਏ. ਡੀ. ਕੋਸ਼ਲ, ਐਸ. ਐਸ. ਸੰਧਾਵਾਲੀਆ, ਪ੍ਰੇਮ ਚੰਦ ਜੈਨ ਅਤੇ ਮਨਮੋਹਨ ਸਿੰਘ ਗੁਜਰਾਲ,
ਜੇ. ਜੇ.

ਬੀਆਰ ਗੁਲਿਆਨੀ, - ਪਟੀਸ਼ਨਰ

ਬਨਾਮ

ਪੰਜਾਬ ਅਤੇ ਹਰਿਆਣਾ ਹਾਈ ਕੋਰਟ, ਆਦਿ., - ਜਵਾਬਦਾਰ

1971 ਦੀ ਸਿਵਲ ਰਿੱਟ ਨੰ. 2586

13 ਮਾਰਚ 1975

ਭਾਰਤ ਦਾ ਸੰਵਿਧਾਨ (1950)— ਆਰਟੀਕਲ 233, 235 ਅਤੇ 320— ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਲੋਕ ਸੇਵਾ ਕਮਿਸ਼ਨ ਦੀ ਸਲਾਹ 'ਤੇ ਨਿਆਂਇਕ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨੂੰ ਹਟਾਉਣ, ਬਰਖਾਸਤ ਕਰਨ ਜਾਂ ਮੁੜ-ਬਹਾਲੀ ਦੇ ਹੁਕਮ ਪਾਸ ਕਰਦੀ ਹੈ- ਅਜਿਹਾ ਹੁਕਮ- ਕੀ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਅਨੁਛੇਦ 235 ਦੀ ਅਤਿ ਉਲੰਘਣਾ ਕਰਦਾ ਹੈ- ਨਿਆਂਇਕ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨੂੰ ਹਟਾਉਣ ਦੀ ਸਜ਼ਾ - ਦੀ ਸਿਫਾਰਸ਼